

ምዕራፍ 7

ኢየሱስ ክርስቶስ - የደኅንነታችን ምንጭ

ከፖጋና ጉናቲ የተባሉት ወጣቶች የአፍሪካ ባህላዊ ሃይማኖት ከሚከተሉ ቤተሰቦች የመጡ ናቸው። ወደ ኮሌኝ ከመጡበት ጊዜ አንሥቶ ክርስቲያንና ሙስሊም ጓደኞቻቸው ስለ እምነታቸው ሲነጋገሩ በአጽንኦት ሲያዳምጡአቸው ቆይተዋል። ከፖጋና ጉናቲ ስለ እግዚአብሔር እውነቱን ለማወቅ የሚፈልጉ እውነተኛ ወጣቶች ናቸው። ከጓደኞቻቸው ጋር ይበልጥ በተነጋገሩ ቁጥር፣ ብዙ ጥያቄዎች ይፈጠሩባቸዋል።

ከፖጋና፡- «ክርስቲያኖች ሰዎች እግዚአብሔርን የሚያገኙበት ብቸኛው መንገድ ክርስቶስ እንደ ሆነ ይናገራሉ።»

ጉናቲ፡- «ለምን እንደዚያ እንደሚሉ ይገርመኛል። ሁላችንም እንድ አምላክ እንዳለ እናውቃለን፤ በእርሱም እናምናለን። እንዲያውም፣ ሁላችንም በየራሳችን ቋንቋ እግዚአብሔርን የምንጠራበት ስም አለን። እንድ ሰው እውነተኛ ከሆነ፣ በራሱ መንገድ እግዚአብሔርን ለማግኘት መቻል አለበት።»

ከፖጋና፡- «እንዲሁም ክርስቲያኖች ሰዎች የኃጢአት ይቅርታ ሊያገኙ የሚችሉት በክርስቶስ አማካኝነት ብቻ እንደ ሆነ ይናገራሉ።»

ጉናቲ፡- «የእግዚአብሔር ይቅርታ እንዲህ አስፈላጊ የሆነው ለምንድን ነው? በበኩሌ ግን የሕዝባችን ሽማግሌዎች የሚያገሩትን በበለጠ በተግባር ለናውለው የሚገባን ትክክለኛ ነገር እንደ ሆነ አስባለሁ። ደግሞም ባህላችንን ባልከተል፣ እንደ ዓመፀኛ በመቆጠር እቀጣለሁ። እንደሚመስለኝ እግዚአብሔር የጠባያችንን ኃላፊነት በእነዚህ ሽማግሌዎች እጅ አስቀምጦአል።»

«በመንደራችን ያለው ሁኔታ በእጅጉ እያሳበበኝ ነው። ለምሳሌ በቅርቡ አጎቲ በቡዳዎች ተበልቶ ሞተ። ይህን ደግሞ የነገረኝ በመንደራችን ያለው ጠንቋይ ነው።»

ከፖጋና፡- «እኔም ክርስቲያን ጓደኞቼ የነገሩኝ ነገር ግራ አጋብቶኛል። እግዚአብሔር እንደሚወደንና ዳሩ ግን ኃጢአተኞችን በሲኦል እንደሚቀጣ

ይነግሩኛል። ሰዎችን የሚወድ አምላክ ማንኛውንም ሰው ወደ ሊኦል የሚልከው ለምንድን ነው?»

ጉናቲ፡- «ይህ ጥሩ ጥያቄ ነው። ክርስቲያኖች እንደሚሉት እግዚአብሔር ሰዎችን የሚወድ ከሆነ፤ ሁሉንም ይቅር የማይለው ለምንድን ነው? ሙስሊም ጓደኞቼ እግዚአብሔር በፍርድ ቀን ምሕረት ለሚጠይቁት ይቅርታ እንደሚያደርግ ይናገራሉ።»

ክፖጋ፡- «የማይገባኝ ነገር ቢኖር፤ የክርስቶስ ሞት ዛሬ ከእኛ ጋር ምን ዝምድና እንዳለው ነው። ይህን የመሰለው ከረዥም ዘመናት በፊት የተከናወነ የአንድ ሰው ሞት አሁን ለእኛ እንዴት ዋጋ ሊኖረው ይችላል?»

እነዚህ ምናልባት አንድ ሰው ሊጠይቃቸው የሚችላቸው በጣም አስፈላጊ ጥያቄዎች ናቸው። እግዚአብሔር ሰዎችን የሚወድ ከሆነ፤ ለምን ሁሉንም ሰው ይቅር አይልም? የእግዚአብሔርስ ይቅርታ እንዲህ አስፈላጊ የሆነው ለምንድን ነው? ለመሆኑ የክርስቶስ ሞት ከእኛ ጋር ምን ዝምድና አለው? ከ2000 ዓመታት በፊት የተከናወነው የአንድ ሰው ሞት እንዴት የሰውን ልጅ ታሪክ ሊለውጥ ይችላል?

ጉናቲ ያቀረበው አሳብ ምናልባትም አንዳንድ ክርስቲያኖችንም ጨምሮ በብዙዎቹ አፍሪካዎያን የሚታመንበት ነው። አፍሪካውያን ይበልጥ የሚያተኩሩት በእግዚአብሔር ዘንድ ተቀባይነት ከማግኘት ይልቅ፤ በሕዝባቸው ዘንድ ተቀባይነት ማግኘቱን ነው። በብዙ የአፍሪካ የፍጥረት ታሪኮች፤ እግዚአብሔር ከሰው ልጆች የተለየው በተለያዩ ምክንያቶች እንደ ሆነ ይነገራል። በአንድኛው ታሪክ፤ አንዲት ሴት እህል ስትወቃ ሳለ በመውቂያው እያከታተለች እግዚአብሔርን ስለ መታችው ከሰው ልጆች እንደ ራቀ ነው። በሌላው ታሪክ፤ በሰማይና ምድር መካከል ገመድ ነበር። ገመዱን ግን አንድ ጅብ ስለ በጠሰው፤ ከዚያን ጊዜ ጀምሮ ሰውና እግዚአብሔር ሊገናኙ አልቻሉም። ምክንያቱ ምንም ይሁን ምን እግዚአብሔር አሁን ሩቅ ይመስላል፤ ከዚህም የተነሣ፤ ለዕለታዊ ኑሮ እግዚአብሔርን ከማወቅ ይልቅ የመንደር ሽማግሌዎችና የጎሳ ቅድመ-ትውልዶች ፈቃድ መጠየቁ የበለጠ አስፈላጊ ይመስላል።

በተጨማሪም፤ ከእግዚአብሔር ዘንድ ይቅርታ ማግኘቱ ከጠንቋዩ ዛቻ ጥበቃ ከማግኘቱ ጋር በእኩል ደረጃ የሚታይ አይመስልም። ብዙ የበሽታና ሞት አደጋዎች ከጠንቋዮች እንደሚመጡ ተደርገው ይታመናሉ። ስለዚህ

ክርስቲያኖችን ጨምሮ፣ ብዙ ሰዎች ከእግዚአብሔር ይልቅ ጠንቋዮችን በመፍራት ይኖራሉ።

በአፍሪካውያን አመለካከት ለሰው ሕይወት ከፍተኛ ከበሬታ ስለሚሰጠው፣ የሕይወት ኃይል፣ አስተማማኝ ኑሮና ብዙ ልጆችን መውለድ ተቀዳሚ ስፍራ የሚሰጣቸው ጉዳዮች ናቸው። ባህላዊ የደኅንነት አመለካከት አለ ብንል እንኳ፣ የዚያ ባህላዊ አመለካከት እጅግ አስፈላጊ ነገሮች በኅሳው ዘንድ ተቀባይነት ማግኘት፣ ከክፉ ኃይላት መጠበቅና የሕይወት ኃይል ማግኘት ናቸው። ይህ ከመጽሐፍ ቅዱስ አመለካከት ጋር እንዴት ይነጻጸራል? በአፍሪካ በማኅበረሰቡ ዘንድ ተቀባይነት በማግኘት፣ ከክፉ ኃይላት በመጠበቅና የሕይወትን ኃይል በመያዝ በኩል ለሚታየው ችግር ከኢየሱስ ክርስቶስ ወንጌል የሚዛመዱ ነገሮች ምንድን ናቸው? በደኅንነት ውስጥ ክርስቲያኖች ሊመለከቱላቸው የሚገቡ ሌሎች እውነታዎች ምንድን ናቸው? የኢየሱስ ክርስቶስ ሞትና ትንሣኤ የአፍሪካውያንን የልብ መሻት ሁሉ የሚያሟላው እንዴት ነው?

የክርስቶስ ሞትና ትንሣኤ አስፈላጊነት

ከአራቱ ወንጌላት አንድ ሦስተኛ የሚሆነው የክርስቶስን ሕይወት የመጨረሻ ጥቂት ቀናት፣ የሞቱንና የትንሣኤውን ዝርዝሮች ይዘግባል። ከዚህ በተቃራኒ፣ ከልደቱ ታሪክ በስተቀር ስለ መጀመሪያዎቹ ሠላሳ ዓመታት ሕይወቱ ዝርዝር መግለጫ የሚሰጠን አንድ አጭር ምንባብ ብቻ ነው (ሉቃስ 2:41-52)። ሐዋርያት ስለ ክርስቶስ ሲናገሩ፣ በመጀመሪያ ደረጃ ስለ ሞቱና ትንሣኤው ይናገራሉ (የሐዋ. 2:22-36፤ 1 ቆሮ. 15:1-4)። ለምን ይሆን?

ይህ የሆነው የክርስቶስ ሞትና ትንሣኤ እግዚአብሔር ለሰው ልጅ ደኅንነት ለወጣነው ዕቅድ መሠረቶች ስለ ሆኑ ነው። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ፣ መንፈስ ቅዱስ እንደ ክርስቶስ ሞት ባለው ከፍተኛ ጉዳይ፣ የወንጌልን ሰፊ ክፍል በመስጠት አጽንኦት ያደርጋል።

ከዚህም ሁለት ነገሮች እንግራለን፡- በመጀመሪያ፣ ወንጌላት ሙሉ ለሙሉ የኢየሱስን የሕይወት ታሪክ እንደማይዳስሱ እንረዳለን። በክርስቶስ ሕይወት ውስጥ የተፈጸሙና ከሰው ደኅንነት ጋር የሚዛመዱ ክስተቶች ተመርጠው ተጽፈዋል። በሁለተኛ ደረጃ፣ በክርስቶስ መምጣት ውስጥ እጅግ አስፈላጊ ክስተቶች ሞቱና ትንሣኤው ነበሩ። እነዚህ ሁለት ነጥቦች እጅግ ወሳኝ በመሆናቸው እግዚአብሔር እውነቱን እንድንረዳ አጥብቆ ይፈልጋል።

የክርስቶስ ሞትና ትንሣኤ በሰው ልጅ ታሪክ ውስጥ እጅግ አስፍላጊ ክስተቶች ናቸው። ያለ ክርስቶስ ሞት እግዚአብሔር ኃጢአተኛውን ሰው ወደ ቅዱስ መኖሪያው የሚያስገባበት መንገድ የለም። በመስቀል ላይ በተፈጸመው የክርስቶስ ሞት፣ የሰው ልጆች ከኃጢአት ቅጣት የሚያመልጡበት መንገድ ተዘጋጀ። በክርስቶስ ሞት አማካኝነት ከእግዚአብሔር ጋር ልንታረቅ እንችላለን።

በክርስቶስ ትንሣኤ አማካኝነት በእርሱ ለሚያምኑት የሞት ቅጣት ተነሣ (2 ጢሞ. 1:10)። ኢየሱስ፡ «እኔ ሕያው ነኝና እናንተ ደግሞ ሕያዋን ትሆናላችሁ» ብሎአል (ዮሐ. 14:19)። ያለ ክርስቶስ ትንሣኤ፣ ምንም የዘላለም ሕይወት ተስፋ ሊኖር አይችልም። የክርስቶስ ትንሣኤ ለእያንዳንዱ ክርስቲያን በሰማይ ለመኖር ዘላለማዊ ሕያው ተስፋ ይሰጣል (1 ጴጥ. 1:3-4)። በተጨማሪም፣ ትንሣኤ ሕይወትን ከኃጢአት እስራትና ቁጥጥር ነፃ ያወጣል። ጳውሎስ፡ «እንግዲህ ክርስቶስ በአብ ክብር ከሙታን እንደ ተነሣ እንዲሁ እኛም በአዲስ ሕይወት እንድንመላለስ» ሲል ጽፎአል (ሮሜ 6:4)።

በዚህ ምዕራፍ በኢየሱስ ክርስቶስ ሞትና ትንሣኤ ዓላማና ወደ ሰማይ በማረጉ አስፈላጊነት ላይ እናተኩራለን። በዚህም የሚከተሉትን ጥያቄዎች ለመመለስ እንሞክራለን፡-

ሀ. የእግዚአብሔር ፍቅርና ይቅርታ ምን ያህል ታላቅ ነው?

ለ. የሰው ደኅንነት የተከናወነው እንዴት ነው?

ሐ. የደኅንነት ፍቅ ምንድን ነው?

መ. የደኅንነት ውጤቶች ምንድን ናቸው?

ሠ. ደኅንነት ከአፍሪካ ችግሮች ጋር የሚዛመድባቸው አንዳንድ መንገዶች የትኞቹ ናቸው?

ረ. ቅድስና ምንድን ነው?

ሰ. የኢየሱስ ከሞት መነሣት እውነት እንደ ሆነ እንዴት እናውቃለን?

ሸ. በዛሬው ጊዜ የክርስቶስ ትንሣኤ ለክርስቲያኖች የሚሰጠው ትርጉም ምንድን ነው?

ቀ. የክርስቶስ ዕርገት ዓላማ ምን ነበር? አሁንስ ምን በማድረግ ላይ ይገኛል?

በ. የሚድነው ማን ነው?

ሀ. የእግዚአብሔር ፍቅርና ይቅርታ ምን ያህል ታላቅ ነው?

«እርሱ ስለ እኛ ነፍሱን አሳልፎ ሰጥቶአልና በዚህ ፍቅርን አውቀናል» (1 ዮሐ. 3:16)።

ኢየሱስ የመጣበት እጅግ አስፈላጊው ምክንያት ለሰው ኃጢአት መስዋዕት ሆኖ ለመሞት ነው። የእርሱ ሞት ሰዎች ይቅርታ እንዲያገኙና ከእግዚአብሔር ጋር ኅብረት እንዲያደርጉ መንገድ ከፈተ (2 ቆሮ. 5:18-19)። የሰው ልጅ ከእግዚአብሔር ጋር የነበረው የቀረበ ግንኙነት፣ ሰው በዓደን ገነት በፈጸመው ኃጢአት ተቋረጠ (ዘፍጥ. 3:8-24)።

የሰው ልጅ በኃጢአቱ የሞተ ነበር (ኤፌ. 2:1-2)። ሰዎች ለኃጢአታቸው የእግዚአብሔርን ፍትሐዊ ፍርድ ተቀበሉ (ሮሜ 1:18)። እግዚአብሔር ቅዱስና ፍትሐዊ ፈራጅ አምላክ በመሆኑ [መዝ. (143):2]፣ ከዚያ ፍርድ ለማምለጥ አይቻልም ነበር (ዕብ. 2:2-3)። እርሱ ኃጢአትን የሚቀጣ ሲሆን፣ ሰዎችም ሁሉ በፊቱ ኃጢአተኞች ናቸው (መዝ. 7:20፤ ሮሜ 2:11-12፤ 3:23)።

በአፍሪካ ብዙ የሕዝብ ቡድኖች ክፉ መስራት በቤተሰቡ ወይም በጎሳው ላይ ጎፍረት የሚያስከትሉ ተግባራትን እንደ መፈጸም አድርገው ያስባሉ። የሚያሳዝነው ግን የተወሰኑ የሕዝብ ቡድኖች ተቀባይነት እንዳላቸው አድርገው የሚቆጥሯቸው አንዳንድ ነገሮች በእግዚአብሔር ዘንድ ተቀባይነት የሌላቸው መሆናቸው ነው። ለምሳሌ፣ አንዳንድ ቡድኖች ያላገቡ ሰዎች የወሲብ ግንኙነት እንዲፈጽሙ ይፈቅዳሉ፤ እግዚአብሔር ግን ይህ ኃጢአት እንደ ሆነና ቅጣትንም እንደሚያስከትል ይናገራል (1 ቆሮ. 6:18፤ 1 ተሰ. 4:3-6፤ ራእይ 2:20-22)

ክፉ መሥራት በቤተሰብ ወይም በጎሳ ላይ ጎፍረት የማስከተል ጉዳይ ብቻ አይደለም። ክፉ ሥራ ኃጢአት ነው። ኃጢአት ደግሞ የእግዚአብሔርን ሕግጋት መተላለፍ ነው። መልካምና ክፉ ምን እንደ ሆነ የወሰነው እግዚአብሔር ነው። እግዚአብሔር ዳኛ ስለ ሆነ፣ ባህልን ወይም ወግን ሳይመለከት ትክክለኛውና ትክክል ያልሆነው ምን እንደ ሆነ ወስኖአል። የእርሱ የመልካምና የክፉ ድንጋጌ የእግዚአብሔር የግብረ-ገብ ሕግ ተብሎ ይጠራል። ይህም ሕግ በአሠርቱ ትእዛዛት ተጠቃሎ ቀርቧል (ዘጸ. 20:1-17)። በአዲስ ኪዳን መልእክቶች ውስጥ ደግሞ በበለጠ በሙሳት ተብራርቷል። ኃጢአት በእግዚአብሔር የተደነገገው እንጂ፣ እኛ አሳፋሪ ነው ብለን የምናስበው ነገር አይደለም። በአንዱ ባህል አሳፋሪ የሆነው ነገር በሌላው አሳፋሪ ላይሆን ይችላል።

አንዳንድ ሰዎች በእግዚአብሔር ፍቅርና ፍትሕ ግራ ይጋባሉ። አንድ ምግባረ-በልሹ ዳኛ ጉቦ ለመቀበል ሲል ጥፋትን እንደሚያቃልል ሁሉ፣ እግዚአብሔርም በተወሰነ ደረጃ የሰውን ኃጢአት እንደሚያቃልል ያስባሉ። እንዲያውም የእግዚአብሔር ፍቅር፣ ቅድስናውንና ፍትሐዊ ፍርዱን ወደ ጎን እንደሚያገለልውም ያስባሉ።

ዳሩ ግን እግዚአብሔር እንደ ብዙዎቹ ሰብአዊ ዳኞች ምግባረ-በልሹ አይደለም፤ እርሱ ኃጢአትን አያቀልልም። አድልዎም አያሳይም (ቆላ. 3:25)። አንደኛው የእግዚአብሔር ባሕርይ ሌላውን ለመሰረዝ ወይም ለማስወገድ አይችልም። እርሱ አፍቃሪና በተመሳሳይ ጊዜ ፍትሐዊ ዳኛ ነው። በመሆኑም፣ ፍቅሩ ፍትሐዊነቱን ወደ ጎን ሊለው ወይም ሊያስወግድ አይችልም (ዘፍጥ. 18:25)፤ እንደዚሁም ፍትሐዊነቱ ፍቅሩን ሊያስወግድ አይችልም (መዳል 8:7)።

እግዚአብሔር የፈጠራቸውን ሕዝቦች ይወዳል (ኤር. 31:3፤ ዮሐ. 3:16)። በመሆኑም፣ በኃጢአታቸው ምክንያት ለዘላለም ከእርሱ እንዲለዩ አይፈልግም። የእግዚአብሔር ፍቅር ሰዎች ከእርሱ ጋር እንዲቀራረቡና ጎብረትም እንዲያደርጉ ይናፍቃል። ይሁንና፣ የእግዚአብሔር ቅድስናና ፍትሐዊነት፣ ሰዎች ለኃጢአታቸው ፍርድንና ቅጣታቸውን እንዲቀበሉ ይሻል። እግዚአብሔር ኃጢአተኛ ሰዎችን በተቀደሰ ማደርያው ታግሞ ሊያኖራቸው አይችልም። እንግዲህ፣ ምን ማድረግ ነበረበት?

ኢየሱስ ሰዎች በጥረታቸው ራሳቸውን ሊያድኑ እንደማይችሉ ገልጾአል (ማቴ. 19:25-26)። ሰዎች በኃጢአት ላይ ከሚወርደው የእግዚአብሔር

ቁጣ ራሳቸውን ሊያድኑ አይችሉም። ማንም ሰው እግዚአብሔር ለኃጢአት ከሚሰጠው የዋት ብያኔ ሊያድነው የሚችል ብቁ የሆነ ተግባር ሊያከናውን አይችልም (ዘፍጥ. 2:17፤ ሮሜ 6:23)። ይሁንና፤ እግዚአብሔር ሁሉን ሾይና ሁሉን አዋቂ በመሆኑ፤ ኃጢአተኛ የሆነውን የሰው ልጅ ማዳን ጨምሮ፤ የማይቻለው ነገር የለም (ማቴ. 19:26)። እግዚአብሔር በኃጢአት ላይ ቅጣት የሚሰጥበትንና በተመሳሳይ ጊዜ ፍቅሩንና ይቅርታውን ለሰዎች የሚያሳይበትን መንገድ ለማዘጋጀት ይችላል ነበር።

እግዚአብሔር እንዴት ይህንን ሊፈጽም ቻለ? ፍትሐዊና ቅዱስ መሆኑ እንዳለ ሆኖ፤ ኃጢአትን ሊቀጣና በተመሳሳይ ጊዜ ኃጢአተኞችን ከወደቁበት የፍርድ ውሳኔ ሊያወጣ የሚችለው እንዴት ነው? የሚቀጥለው አንድ የትምህርት ቤት ታሪክ እግዚአብሔር እንዴት ይህንን እንዳደረገ ለመረዳት ይረዳናል።

የመምህራን ኮሌጅ ተማሪ የሆነው ባባ ብዙ ዋጋ የከፈለበት ውድ የሙዚቃ ማዳመጫ ቴፕ ነበረው። አንድ ቀን ከመኝታ ክፍሉ ተሰረቀበት። ባባም በጣም ተቆጣ። አዳሙ የሚባለውን ተማሪ ማንም ሰው ሳይኖር ከአንድ ጊዜ በላይ ወደ ክፍሉ ሲገባ ስላየው፤ እርሱ ነው የወሰደው ሲል ጠረጠረ። በተጨማሪም፤ አዳሙ ለወንድሙ የት/ቤት ክፍያ ገንዘብ እንደሚፈልግ ያውቅ ነበር። አንድ ቀን ባባ በስውር ወደ አዳሙ ክፍል ዘው ብሎ ገባ። ቴፑን ባያገኘውም፤ በአዳሙ ሳጥን ውስጥ ብዙ ገንዘብ ተመለከተ። ባባም በጣም ተናደደ።

የቴፑን መሰረት የሚያውቅ አንድ ኢሳ የሚባል የአዳሙ ጓደኛ ነበር። ለኢሳ አዳሙም ባባም ጓደኞቹ ስለ ነበሩ፤ በነገሩ በጣም አዘነ። ኢሳ ከባባ ለተሰረቀው ቴፕ ማካካሻ ገንዘብ መክፈልና ለዚህም የራሱን አዲስ ቢስክሌት መሸጥ እንዳለበት ከውሳኔ ደረሰ። እንዳሰበውም ቢስክሌቱን ሸጠና ወደ ባባ አመራ። ለባባም የሆነውን ሁሉ እንደ ሰማና አዳሙ በሠረቀው ቴፕ ምትክ ገንዘብ ለመክፈል እንደሚፈልግ ነገረው። ባባ ከአዳሙ ጋር እንዲጣላ አልፈለገም ነበር። ኢሳ ለአዳሙ ባደረገው በዚህ መልካም ነገር የባባ ልብ ተነካ። ኢሳ ቀደም ብሎ ቢስክሌቱን የሸጠ በመሆኑ፤ ገንዘቡን ሊቀበለው ወሰነ። እጅግ የቅርብ ጓደኛው የነበረውን የኢሳን አሳብ ሊቃወም አይችልም ነበር። ኢሳ ለባባ የአንድን አዲስ ቴፕ ሙሉ ዋጋ ከፈለው።

ባባ አዳሙን ጠራውና ቴፑ እንደ ጠፋበትና ከሳጥኑ ብዙ ገንዘብ እንዳገኘ ነገረው። አዳሙ በጣም ተቆጣ። ባባ ጠንካራ ወጣት በመሆኑ፤

በፈልግም ሊመታው ይችል ነበር። አዳሙ እንደ ተነቃበት አወቀ። ቴፑን እንደ ሠረቀ አመነ፤ ግን ምን ሊያደርግ ይችላል? ቴፑን ሽጦ ከገንዘቡ የተወሰነውን ስለ ተጠቀመበት፤ ቴፑንም ገንዘቡንም ሊመልስለት አይችልም ነበር። አዳሙ በፍርሃት ይንቀጠቀጥ ጀመር።

ባባ ኮስተር ብሎ ተመለከተው። ከዚያም፤ ኢሳ ያደረገውን ነገር ነገረው። የቴፑ ዋጋ ስለ ተከፈለለት፤ ይቅር እንደሚለውና ጉዳዩንም እንደሚተወው ነገረው። አዳሙ የሚመልሰው ቃል አልነበረውም። ያለቅስ ጀመር። ባባ ለአዳሙ አንድ ነገር ብቻ እንዲያደርግ እንደሚፈልግ ነገረው። አዳሙ ወደ ኢሳ ዘንድ ሄዶ ላደረገው ነገር ምስጋና እንዲያቀርብና ከዛሬ ጀምሮ በዚህ ዓይነት የውስልትና ተግባር ዳግመኛ እንዳይሳተፍ ነገረው። አዳሙ ወዲያው ምንም ጊዜ ሳያባክን ኢሳን ፈልጎ አገኘው፤ ይሁንና፤ ምን እንደሚል አያውቅም ነበር። የኃፍረት ስሜት ወረረው። ለቴፑ ለከፈለው ገንዘብ የሚመልስለት አልነበረውም። ኢሳ ገንዘቡን እንዲመልስለት እንደማይፈልግና ይልቁንም አዳሙ ለወደፊቱ መልካም ሰው እንዲሆን እንደሚሻ ገለጸለት። ከዚያም፤ ኢሳ አዳሙን በፍቅር እጆች ሲያቅፈው አዳሙ ዳግም ያለቅስ ጀመር።

ከዚያን ጊዜ ጀምሮ አዳሙ ኢሳ የሚጠይቀውን ማንኛውንም ነገር ለማድረግ ዝግጁ ሆነ። እንዲያውም፤ በኮሌጁ ውስጥ የቀረውን ጊዜ በሚችለው በማንኛውም መንገድ ኢሳን ለመርዳቱ ተግባር አዋለ። የዕድሜ ልክ ጓደኞች ሆኑ። በተጨማሪም፤ ሁኔታው በአዳሙና ባባ መካከል ያለውን ግንኙነት ለወጠው። ባባ ቃሉን በመጠበቅ ጉዳዩን ሁለተኛ አሳነሣውም። ባባና አዳሙ ሁለቱም ከኢሳ ጋር ካላቸው መልካም ግንኙነትና ኢሳም ካደረገው በጎ ተግባር የተነሣ፤ በፍቅር የተሳሰሩ ጓደኞች ሆኑ።

ለ. የሰው ደኅንነት የተከናወነው እንዴት ነው?

ከላይ የተጠቀሰው ታሪክ የሰው ልጅ ደኅንነት እንዴት እንደ ተገኘ የሚያሳይ አሳብ ይሰጠናል። በተጨማሪም፤ እንደ አማላጅ፤ ይቅርታ፤ ዕርቅ፤ ምትከና ቅድስና የመሳሰሉት ቃላት በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ደኅንነትን ለመግለጽ እንዴት እንዳገለገሉ ያብራራል። የእነዚህም ቃላት ፍች ወደፊት በዚህ ምዕራፍ ውስጥ ይብራራል።

በዚህ ታሪክ፤ አዳሙ በባባ ላይ የፈጸመው ኃጢአት የሁለቱን ግንኙነት ከማድረጡም በላይ፤ ባባ በአዳሙ ላይ እንዲቆጣ አድርጓል። ባባ

አዳሙ ለጥፋቱ ገንዘብ እንዲከፍል ወስኖ ነበር። ሆኖም ግን ኢሳየቱን ዋጋ በመክፈል፤ የአዳሙን ጥፋት አካላቸው፤ ኢሳ በዚህ አድራጎቱ ባባ አዳሙን ይቅር የሚልበትን መንገድ አመቻቸ። ይሁንና፤ ኢሳ ይቅርታውን ተግባራዊ ለማድረግ ቢስከሌቱን ማጣት ነበረበት። የኢሳ ጣልቃ መግባት በባባና በአዳሙ መካከል ያለውን ግንኙነት ከማስተካከሉም በላይ፤ አዳሙም ለኢሳ የአመስጋኝነትና የታዛዥነት ልብ እንዲኖረው አድርጓል።

ምንም እንኳ ፍጹም ገላጭ ማብራሪያ ባይሆንም፤ ይህን ታሪክ በክርስቶስ ካገኘነው የደህንነታችን ታሪክ ጋር ልናወዳድረው እንችላለን። አዳም በእግዚአብሔር ላይ የፈጸመው ኃጢአት በሰው ልጅና በእግዚአብሔር መካከል የነበረውን ግንኙነት በማቋረጥ፤ በኃጢአታችን ላይ የእግዚአብሔርን ቁጣ አስከተለ። ይሁንና፤ ለኃጢአታችን የአብን ቅጣት በመቀበል፤ ኢየሱስ ከእግዚአብሔር ቅዱስ ቁጣ ሊታደገን ችሏል። ኢየሱስ፤ አብ ሰዎችን ይቅር የሚልበትን መንገድ አመቻቸ፤ ይሁንና ይህን የአብ ይቅርታ አስተማማኝ ለማድረግ ለኢየሱስ የራሱን ሕይወት አስከፍሎታል። የኢየሱስ መሥዋዕት በሰዎችና በእግዚአብሔር መካከል የነበረውን ግንኙነት ለመጠገን ችሏል። በትክክል ኢየሱስ ያደረገልንን ብናውቅ፤ በቀረው ዘመናችን ሁሉ እርሱን ለማገልገል ከመፍቀድ በቀር ሌላ የምንወስደው እርምጃ አይኖርም።

አዳሙ ኢሳ ያደረገለትን በጎነት ሲመለከት፤ ተግባሩ ልቡን እጅግ ስለነካው ከኃጢአታዊ ጠባዩ ተመልሶአል። እኛም ኢየሱስ ያደረገልንን በትክክል ስንረዳ፤ ከትዕቢታችን፤ ከኃጢአተኛና ከራስ-ወዳድ ጠባያችን እንድንመለስ ያነቃቃናል። መጽሐፍ ቅዱስ ወደ ደኅንነት የሚመራ ንስሐ የሚለው ይህንኑ ነው (2 ቆሮ. 7:10)። ኢሳ ላደረገለት ውለታ አዳሙ በማመስገን ብቻ ሳይወሰን ታዛዥና የዕድሜ ልክ ጓደኛ ሆነ። እኛም ለኢየሱስ የዚህ ዓይነት አመስጋኝ ልብና ታዛዥነት ካለን፤ እግዚአብሔር ይህንኑ በመጠቀም ኃጢአተኛ ባሕርያችንን ወደ መንፈሳዊና ቅዱስ ባሕርይ ይለውጠዋል (2 ቆሮ. 5:15)።

ከላይ በተመለከትነው ታሪክ፤ ኢሳ በባባና አዳሙ መካከል አማላጅ ሆነ። ኢሳ ጣልቃ ገብቶ የቱፑን ዋጋ ባይከፍል ኖሮ፤ ባባ አዳሙን ወደ ፍርድ ችሎት ወስዶ ባስከፈለው ነበር። በአብዛኛዎቹ የአፍሪካ ማኅበረሰቦች፤ አንድ ወጣት አንዲት ልጃገረድ እንዲያገባ ከተፈለገ፤ ከልጅቱ ወላጆች ጋር የሚያገናኝ አማላጅ ያስፈልገዋል። ከላይ ባየነው ታሪክ፤ የአዳሙና ባባን የተቋረጠ ግንኙነት ለማደስ ኢሳ አማላጅ ሆነ።

እንደ እግዚአብሔር ቃል፡ በእግዚአብሔርና በሰው መካከል የተቋረጠውን ግንኙነት ሊያድስ የሚችል ብቸኛ አማላጅ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። ጠንቋይ ይህንን ሊያደርግ አይችልም። ሙስሊም መምህር ወይም ድንግል ማርያም ሊያደርጉት አይችሉም። መጽሐፍ ቅዱስ፡ «በእግዚአብሔርና በሰው መካከል ያለው መካከለኛው ደግሞ አንድ አለ፤ እርሱም ሰው የሆነ ክርስቶስ ኢየሱስ ነው» ይላል (1 ጢሞ. 2፡5)። እግዚአብሔር አብንና ኃጢአተኛውን ሰው ዳግም ወደ ቀረበ ጎብረት ሊያመጣ የሚችለው እርሱ ብቻ ነው።

መጽሐፍ ቅዱስ የኃጢአት ዋጋ ሞት እንደ ሆነ ይናገራል (ሮሜ 6፡23)። በኃጢአት ላይ የሚወርደው የሞት ቅጣት በምድር ላይ የሰውን ሕይወት ጠቅላላ ክፍልና ተግባር ጎድቷል። ግለሰቦች በቃላቸውና በጠባያቸው ብልሹዎችና ክፉዎች ናቸው። ከራስ-ወዳድነትና ኃጢአታዊ አመለካከታቸው የተነሣ፤ ባሎችና ሚስቶች በየፅላቱ ይጋጫሉ። በታማኝነት ለመኖር የገቡትን ቃል ተላልፈው ዝሙት ይፈጽማሉ። ተማሪዎች በትምህርት ቤት ውስጥ ይሰርቃሉ፤ ያቃልላሉ። ልጆች ልክ እንደ ወላጆቻቸው ውሸታዎች በመሆን ያድጋሉ። ከትዕቢታቸውና ለብቀላ ካላቸው ጥማት የተነሣ፤ ነገዶችና ጎሳዎች እርስ በርሳቸው ይዋጋሉ። አገሮችም በተመሳሳይ ምክንያቶች ጦርነት ያካሂዳሉ። ዓለም በበሽታ፣ ሥቃይ፣ ትካዜ፣ ምሬት፣ ከዳተኝነት፣ በፈራረሱ ቤቶች፣ ጭካኔ፣ ጥላቻ፣ ጉስቁልና፣ ግድያ፣ አስገድዶ የወሲብ ግንኙነት በመፈጸም፣ በጦርነቶችና በመጨረሻም በሞት ታቃስታለች፤ ይህም ሁሉ ከሰው ኃጢአት የመነጨ ነው።

የክርስቶስ መሥዋዕት

ስለ ሰው ደኅንነት መራራው እውነት፣ ሰው እንዲድን ከተፈለገ እግዚአብሔር ራሱ ለመሠቃየት መገደዱ ነው። እያንዳንዱ ሰው ለራሱ ኃጢአት የሞትን ቅጣት ስለ ተሸከመ፣ ማንም ሰው ሌሎች ሰዎች ለኃጢአታቸው የተቀበሉትን የእግዚአብሔርን ቅጣት ሊወስድ አይችልም ነበር። ሆኖም ግን፣ እኛ ለንቀበለው ስለሚገባን ኩነት፣ ፍርድና ቅጣት፣ ቅዱሱ፣ ንጹሑና ፍጹሙ ኢየሱስ መሠቃየት ነበረበት (ኢሳ. 53፡4-6፣ 9-10)። እግዚአብሔር ወልድ በኃጢአታችን ላይ የወረደውን የእግዚአብሔርን ቅዱስ ቁጣ ተቀበለ (1 ዲሞ. 2፡24)። መጽሐፍ ቅዱስ፣ «ለኃጢአት ሞተን ለጽድቅ እንድንኖር፣ እርሱ ራሱ በሥጋው ኃጢአታችንን በእንጨት ላይ ተሸከመ» ይላል (1 ዲሞ. 2፡24)።

ይህንን በማድረጉ፤ እግዚአብሔር ፍትሐዊ ዳኛና መሐሪ አዳኝ መሆኑን አሳየ። ራሱን በራሳችን ምትክ በመስቀል ላይ በመቸንከር ኃጢአታችንን ሙሉ ለሙሉ ለመቅጣት ቻለ። መጽሐፍ ቅዱስ፡ «እኛ በእርሱ ሆነን የእግዚአብሔር ጽድቅ እንሆን ዘንድ ኃጢአት ያላወቀውን እርሱን ስለ እኛ ኃጢአት አደረገው» (2 ቆሮ. 5:21) ።

በኃጢአታችን ላይ እግዚአብሔር የሚገልጸውን አስከፊ ቁጣ በመስቀል ላይ በመሸከም፤ ኢየሱስ በኃጢአታችን ምክንያት ልንቀበለው ከሚገባን ፍርድና ቅጣት ነፃ አውጥቶናል (ሮሜ 3:24-26)። በክርስቶስ የመስቀል ላይ ሥቃይ አማካኝነት፤ አሁን በኢየሱስ የሚያምኑ ሰዎች ዳግም ወደ እግዚአብሔር ሊቀርቡና ሊቀደሱ ይችላሉ። ይህም ክርስቶስ በተሰቀለ ጊዜ የመቅደሱ መጋረጃ በመለኮታዊ ኃይል ከላይ እስከ ታች በመቀደዱ በተምሳሌት ተገልጾል (ማቴ. 27:51)። የተቀደደው መጋረጃ በመቅደሱ የእግዚአብሔር ህልውና የሚገኝበትን ቅድስተ ቅዱሳን ገልጾ አሳይቶአል (ዕብ. 9:7)። በክርስቶስ መስቀል የእግዚአብሔር ፍትሕና የእግዚአብሔር ፍቅር ሁለቱም በአርኪ ሁኔታ ተፈጸሙ።

በአፍሪካ ባህላዊ ሃይማኖቶች መሥዋዕት የተለመደ ጭብጥ ነው። በአንዳንድ ባህላዊ የመሥዋዕት አሳቦችና መጽሐፍ ቅዱስ ስለ ክርስቶስ መሥዋዕት በሚናገረው መካከል ከፍተኛ ተመሳሳይነት አለ። በባህላዊ ልማድ አራት ወይም አምስት የመሥዋዕት ምድቦች አሉ። ይህም የማርገቢያ መሥዋዕት፣ የመተኪያ መሥዋዕት፣ የማግለጃ መሥዋዕት፣ የቁርባን መሥዋዕትና የሰውታ መሥዋዕት የሚባሉትን ያጠቃልላል። ከእነዚህ መካከል የመጀመሪያዎቹ ሁለቱ፤ ክርስቶስ ለኃጢአታችን ሲል ስለ ፈጸመው መሥዋዕት ያለንን ግንዛቤ ሊያሳድግ የሚችል ባህላዊ ፍች አላቸው።

በማርገቢያ መሥዋዕት ጊዜ፤ ባብዛኛው ሽማግሌዎች ከባህላዊው አምላክ ምክር ለመጠየቅ የሚገደዱበት ከፍተኛ የሆነ ችግር ወይም ቀውጢ ሁኔታ ይኖራል። ሁኔታውን ለማስተካከል ምን ሊደረግ እንደሚችል ይጠይቃሉ። ይህንን ከፍተኛ ችግር የሚፈጥሩትን ቅድመ-ትውልዶች ወይም አማልክት ቁጣ ለማርገብ (ለመመለስ) የሚችለው መሥዋዕት የትኛው ነው? ከዚያም፤ ችግሩን ለማቃለል የሚችል መሥዋዕት ይታዘዛል። ችግሩ ከፍተኛ ከሆነ፤ ብዙውን ጊዜ ውድ ዋጋ የሚያወጣ መሥዋዕት ይደረጋል። ጥንት በአንዳንድ ቡድኖች ለከፍተኛ ችግሮች የሰው መሥዋዕት ማቅረብ ያስፈልግ ነበር።

ኃጢአት የሰው ልጅ የሚጋፈጣቸውን አብዛኞቹን ችግሮች አስከትሏል። እንደ እውነቱ ከሆነ፤ የእግዚአብሔር ቁጣ ከኃጢአተኛው ሰው እንዲመለስ፤ የማርገቢያ መሥዋዕት የግድ በአስቸኳይ ሊቀርብ ይገባል። ይሁንና፤ የዚህን መሥዋዕት አስፈላጊነት የደነገጉት ወንዶች ወይም ሴቶች ሳይሆኑ፤ እግዚአብሔር ራሱ ነው። ሰዎች ራሳቸውን ለማዳን ሊያደርጉ የሚችሉት ነገር አልነበራቸውም። መጽሐፍ ቅዱስ፤ «ገና ደካሞች ሳለን ክርስቶስ ዘመኑ ሲደርስ ስለ ኃጢአተኞች ሞቶአልና» ይላል (ሮሜ 5:6)።

የኢየሱስ ክርስቶስ መልካም የምሥራች ይኼ ነው፡- በክርስቶስ የማርገቢያ መሥዋዕት የተገታው፤ አንድ ችግር ወይም ቀውጦ ሁኔታ ብቻ ሳይሆን፤ ዳሩ ግን የሰዎች ሁሉ ሥቃይና ኃዘን መንስኤ የሆነው ኃጢአት እልባት አግኝቷል። የኃጢአት የመጨረሻ ውጤቱ ሞት ነው (ሮሜ 6:23)። መጽሐፍ ቅዱስ፤ ኢየሱስ ክርስቶስ «በወንጌል ሕይወትንና አለመጥፋትን ወደ ብርሃን አውጥቶአል» ይላል (2 ጢሞ. 1:10)።

በባህላዊ እምነቶች የምትከ መሥዋዕት ከመርገቢያ መሥዋዕት ከማርገቢያ በጣም ተመሳሳይ ነው። አንድ ሰው በአምላክ ቁጣ ሥር እንደ ሆነ ሲታመን፤ በዚያ በሚሠቃየው ሰው ፈንታ ምትክ ካልቀረበ ሰውዬው እስከሚሞት ድረስ መከራው ይቀጥላል። ብዙውን ጊዜ በመሥዋዕትነት የሚታዘዘው በግ ነው። ኢየሱስ ለአንዳንድ ማብራሪያ ለማይገኝላቸው አደጋዎችም ሳይቀር፤ ለሰው ልጅ ችግሮች ምንጩ ኃጢአት እንደ ሆነ ግልጽ አድርጓል (ሉቃ. 13:2-5)። መጽሐፍ ቅዱስ ኃጢአታችን ጊዜ ጠብቆ እንደሚያገኘን ያስጠነቅቀናል (ዘኁ. 32:23)። ኃጢአታችን እስከ ሞት ድረስ ያሠቃየናል። «ኃጢአት የምትሠራ ነፍስ እርስዋ ትሞታለች» (ሕዝ. 18:4)።

እግዚአብሔር ለሰው ኃጢአት በክርስቶስ አማካኝነት ሙሉ የምትከ መሥዋዕት ሰጥቷል። እስራኤላውያን በግብፅ ላይ በወረደው የእግዚአብሔር ቁጣ እንዳይጠፉ የፋሲካው በግ ደም እንደታደጋቸው ሁሉ (ዘጸ. 12:5-13)፤ የእግዚአብሔር የፋሲካ በግ የሆነው የኢየሱስ ደም በኃጢአታችን ላይ ከሚመጣው የእግዚአብሔር ቁጣ ያድነናል (1 ቆሮ. 5:7)። መጥምቁ ዮሐንስ ኢየሱስ ወደ እርሱ ሲመጣ አይቶ፤ «እነሆ፤ የዓለምን ኃጢአት የሚያስወግድ የእግዚአብሔር በግ» ብሎአል (ዮሐ. 1:29)።

መጽሐፍ ቅዱሳዊ የኃጢአት ፍች

በብሉይ ኪዳን ውስጥ «ኃጢአት»ን ለመግለጽ ከሁሉም በላይ ተደጋግሞ የተጠቀሰው የዕብራይስጥ ቃል «ቻታ» ("chata") የሚል ነው። የዚህም ቃል ትርጉም ምልክቱን መሳት ማለት ነው። በአዲስ ኪዳን ተመሳሳይ ፍች ያለውና «ሃማርቲያ» ("hamartia") የሚለው የግሪክ ቃል ኃጢአትን ለማመልከት አገልግሎት አለ። ከእነዚህ ቃላት እንደምንረዳው፤ ኃጢአት የእግዚአብሔርን የቅድስና ምልክት መሳት ማለት ነው። እግዚአብሔር እንድንሆን በሚፈልግብንና በሚጠብቅብን ደረጃ መኖር ይሳነናል። እግዚአብሔር ቅዱስና ንጹሕ ሲሆን፤ እኛ ግን ቅዱሳንና ንጹሐን አይደለንም።

እግዚአብሔር በሚፈልግብን ደረጃ ላይ እንደማንገኝ ስለምናውቅ፤ የኃፍረት ስሜት ይጫጫንንና ከእግዚአብሔር ለመሸሸ እንጥራለን። መንፈሳዊ ዕራቁትነታችንን በሁኔታዎች ወይም በሌሎች ሰዎች በማመካኘት ልንሸፍን እንሞክራለን። እንዲህ ዓይነቱ ነገር በመጀመሪያዎቹ ወላጆቻችንም ላይ ደርሶአል። አዳምና ሔዋን እግዚአብሔር እንዳይበሉ የከለከላቸውን ፍሬ በበሉ ጊዜ እግዚአብሔርን መቃዘዝ ተስኖአቸው ነበር። በዚህም ጊዜ ኃጢአታቸውን ከመቀበልና ለጥፋታቸው የእግዚአብሔርን ይቅርታ ከመጠየቅ ይልቅ፤ አዳም ሚስቱንና እግዚአብሔርን ሲወቅስ (ዘፍጥ. 3:11-12)፤ ሔዋን ደግሞ እባቡን ወቅላለች (ዘፍጥ. 3:13)።

ኃጢአትን ስላደረጉ ኃፍረት ተሰምቶአቸው ከእግዚአብሔር ለመሸሸግ ሞከሩ (ዘፍጥ. 3:7-10)። ሥጋዊ ዕራቁትነታቸውን ተገንዝበው፤ ሰውነታቸውን በቅጠል ለመሸፈን ጣሩ (3:7)። ምናልባት ይህንን ያደረጉት እግዚአብሔርን ባለመታዘዛቸው ስላፈሩ ይሆናል። በተመሳሳይ ሁኔታ ወንጀል የሚፈጽሙ ሰዎች በግዴታ ወይም በተምሳሌት እጆቻቸውን ይታጠባሉ። ይህ በተወሰነ ደረጃ በደላቸውን እንደሚያስወግድ ያስባሉ። ኢየሱስ እንዲሰቀል ያዘዘው ጴጥጤናዊው ጲላሞስ ይህንኑ አድርጓል (ማቴ. 27:24)።

አዳምና ሔዋን ኃጢአት ባደረጉ ጊዜ ከእግዚአብሔር ጋር የነበራቸውን የቅርብ ግንኙነት አጥተዋል። የእርሱን ትእዛዝ ስለ ተላለፉ፤ ከዴድን ገነት አስወጣቸው (ዘፍጥ. 3:23)።

ባብዛኛው የአፍሪካ ማኅበረሰቦች፤ እንደ ሰው ጎሳው በሚጠብቀው ሁኔታ ካልተመላለሰ የጎሳውን ተቀባይነት ያጣና ኃፍረቱ እንገት የሚያስደፋው ሆኖ ይኖራል። ከምንም ነገር በላይ የአፍሪካ ሰዎች በራሳቸው ሕዝቦች መከበርንና ተቀባይነት ማግኘትን ይሻሉ። በመሆኑም፤ እንደ ሰው የራሱን ወገኖች እንዳሳፈረ ሲገነዘብ ከፍተኛ ኃፍረትና ተቀባይነት ማጣት ይሰማዋል። እንደ ሰው የራሱን ወገኖች ሲያሳፍር፤ ከእነርሱ ጋር የነበረውን የቅርብ ግንኙነት ያጣና ዳግም ተቀባይነት የሚያገኝበትን መንገድ ይፈልጋል።

በሰውና በእግዚአብሔር መካከል የተቋረጠውን ግንኙነት ለማደስ፤ ኢየሱስ በመስቀል ላይ ኃጢአታችንንና ኃፍረታችንን ተቀበለ (1 ዲጥ. 2:24)። ክርስቶስ ስለ እኛ ኃጢአት ስለ ተደረገ፤ እግዚአብሔር አብ በመስቀል ላይ ሳለ ፊቱን አዞረበት። ለዚህ ነው ኢየሱስ፤ «አምላኬ፤ አምላኬ፤ ስለ ምን ተውኸኝ?» ሲል የጮኸው (ማቴ. 27:46)። በመስቀል ላይ፤ ኢየሱስ በእግዚአብሔር አብም በሰዎችም ተንቆ ነበር (ኢሳ. 53:3-4)። ኢየሱስ እኛ ከእግዚአብሔር ልንቀበል የሚገባንን ኃፍረትና ተቀባይነት ማጣት ወስደ (ኢሳ. 53:5)። በእኛ ምትክ ተቀባይነትን አጣ። በመሆኑም፤ ኢየሱስ በመስቀል ላይ ኃፍረታችንንና ተቀባይነት ማጣታችንን ስለ ወሰደ፤ እግዚአብሔር አሁን ሊቀበለንና ይቅር ሊለን ይችላል።

ሆኖም እንዳንድ ሰዎች በጎሳቸውና በቅድመ-ትውልዶቻቸው ተቀባይነት ለማግኘት ብቻ ያስባሉ። እንግዲህ ለመጀመሪያዎቹ ወላጆቻችን በእግዚአብሔር ይቅር መባልና ተቀባይነት ማግኘት አስፈላጊ ከነበር፤ ለእያንዳንዳችንም በተመሳሳይ ሁኔታ በእግዚአብሔር ይቅር መባልና ተቀባይነት ማግኘቱ አስፈላጊ መሆኑን እንዲህ ጻይነቱ ሰዎች ሊገነዘቡ ይገባል። መጽሐፍ ቅዱስ እግዚአብሔር በክርስቶስ የሆኑትን ሰዎች ኩነኔ እንዳስወገደ ይናገራል (ሮሜ 8:1)።

ከኢየሱስ ሞት የተነሣ፤ ማንኛውም ሰው አሁን ከኃጢአቱ ንስሐ በመግባትና በክርስቶስ በማመን (ዮሐ. 1:12)፤ ከሞትና ከዘላለም ቅጣት ሊድን ይችላል (ዮሐ. 3:16)። በክርስቶስ የሚያምኑ ሰዎች በመንፈሳዊ ሕይወታቸው ከርሱ ጋር ይያያዛሉ። መጽሐፍ ቅዱስ እነዚህ ወገኖች የ«አካሉ» ክፍል እንደ ሆኑ ይናገራል (1 ቶሮ. 12:27)። ከእርሱ ጋር ለዘላለም በሰማይ ይኖራሉ (ዮሐ. 14:1-3)። ክርስቶስ ኃጢአትን፤

ኃፍረትን፣ ሞትንና ሰይጣንን አሸንፎአል (ቆላ. 2:13-15)። ወንጌሉ ይኸው ነው። የደኅንነታችን መልካም የምሥራች ይኸው ነው። ይህ የሰው ልጅ ከሰማቸው ዜናዎች ሁሉ የሚልቅ ነው!

በሕይወት ውስጥ ከደኅንነት በላይ አስፈላጊ የሆነ ነገር የለም። በዘላለሙ መንግሥት፣ ሰዎች ማን በአንደኛነት ደረጃ በጨረቃ ላይ እንደ ተራመደ፣ ወይም ታላቁ የአገር መሪ ማን እንደ ሆነ፣ ወይም በአንድ ዘመን የትኛው ቡድን የዓለምን የእግር ኳስ ዋንጫ እንደ ወሰደ በማሰብ አይጨነቁም። ከብር፣ ምስጋናና ውዳሴ ሁሉ ደኅንነታችንን ሲፈጸመው ለኢየሱስ ክርስቶስ ይሆናል።

አንድ ሰው ኃጢአቱ ይቅር እንደ ተባለለትና እንደሚድን እንደት ሊያውቅ ይችላል?

ይህ አስፈላጊ ጥያቄ ከደኅንነት ጋር የተያያዘ ነው። አንድ ሰው በትክክል የኃጢአት ይቅርታ እንዳገኘና ወደ መንግሥተ ሰማይ እንደሚሄድ እርግጠኛ ሊሆን ይችላል? አንዳንድ አብያተ ክርስቲያናት አንድ ሰው ወደ መንግሥተ ሰማይ ስለ መሄዱ እርግጠኛ ሊሆን እንደማይችል ያስተምራሉ።

አንድ ሰው በመልካም ጠባዩ የዘላለም ሕይወት ሊያገኝ አይችልም። አንድ ሰው ወደ ቤተ ክርስቲያን በመሄድ፣ የክርስትና ስም በመሰየም፣ ለድህ በመመጽወት፣ ወይም በመጠመቅ፣ የዘላለምን ሕይወት ሊያገኝ አይችልም። ደኅንነት ማንም ሰው በዓለማዊ ሕይወቱ በሚሠራው የሚገኝ ሳይሆን የእግዚአብሔር ስጦታ ብቻ ነው (ኤፌ. 2:8-9)። ሰው የዘላለምን ሕይወት ሊያገኝ የሚችለው ከኃጢአቱ ንስሐ በመግባትና ኢየሱስ ክርስቶስን ጌታውና አዳኙ አድርጎ በማመን ነው (ማር. 1:15)። ይህንን የሚያደርጉ ሰዎች እንደሚድኑና በሰማይ ከክርስቶስ ጋር እንደሚኖሩ የተናገረው እግዚአብሔር እንጂ ሰው አይደለም። የእግዚአብሔርን ቃል ለማመን ከቻልን፣ ኃጢአታችን ይቅር እንደ ተባለና ከእግዚአብሔር ጋር በሰማይ እንደምንኖር ዋስትና ሊኖረን ይችላል።

እንግዲህ ስለ ደኅንነት እርግጠኛ መሆን ካልተቻለ፣ ለምንድን ይሆን ኢየሱስ ስለ ደኅንነት ዋስትና እጅግ ጠንካራ ዓረፍተ ነገሮችን ያስቀመጠው? (ለምሳሌ፣ ዮሐ. 3:16፤ 5:24፤ 6:37፤ 10:9፤ ራእይ 3:20)። ለመሆኑ እግዚአብሔር ይዋሻል? እግዚአብሔር የሚሰጠንን የተስፋ ቃል እናምናለን ወይስ እናምንም? እጅግ የታወቀው የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅስ፣ «በእርሱ የሚያምኑ ሁሉ የዘላለም ሕይወት እንዲኖረው

እንጂ እንዳይጠፋ እግዚአብሔር አንዲያ ልጁን እስኪሰጥ ድረስ ዓለሙን እንዲሁ ወዶአልና። ይላል (ዮሐ. 3:16)። የኢየሱስን ቃላት ለማመን ከቻልን፣ የደኅንነት ዋስትና ሊኖረን ይችላል። ሌላም በመንፈስ ቅዱስ ሕያው ለሆነ (ዳግም ለተወለደ) ክርስቲያን የተሰጠ የደኅንነት ዋስትና አለ። ይህም በክርስቲያኑ ልብ ውስጥ የሚሰማው የመንፈስ ቅዱስ ምስክርነት ነው። መጽሐፍ ቅዱስ፣ «የእግዚአብሔር ልጆች መሆናችንን ያመንፈስ ራሱ ከመንፈሳችን ጋር ይመስክራል» ይላል (ሮሜ 8:16)።

ሐ. የደኅንነት ፍቅር ምንድን ነው?

ደኅንነት የሚለው ቃል ነፃ መውጣትን ወይም ከአደጋ መትረፍን ያመለክታል። በመሆኑም፣ መዳን ማለት ከአንድ ነገር መትረፍ ማለት ነው። ከእሳት አደጋ መዳን ማለት በአደጋው ተቃጥሎ ከመዋት መትረፍ ማለት ነው።

በመጽሐፍ ቅዱስ ደኅንነት ምን ዓይነት ነፃ መውጣት ወይም መትረፍን ያመለክታል? የክርስቶስ ማዳን ማለት ከኃጢአትና ከኃጢአት አስከፊ ውጤቶች መዳን ማለት ነው። ይህም እግዚአብሔር ብቻ ሊፈጽመው የሚችል መለኮታዊ ተግባር ሲሆን፣ ከዚህ ቀደም ሆነ፣ አሁን ወይም ወደፊት ከሚሠራው ግናቸውም ኃጢአት መዳን ማለት ነው።

ክርስቲያኖች አሁን ከኃጢአት ኩነቷና ኃጢአታቸው ሊያስከትለው ከሚገባው ቅጣት ነፃ ወጥተዋል ማለት ነው (ሮሜ 8:1)። አሁን በአእምሮአቸው፣ በስሜታቸው፣ በጠባያቸውና በግንኙነታቸው፣ ከኃጢአት ኃይል ነፃ ሊወጡ ይችላሉ ማለት ነው (ሮሜ 6:14)። ወደፊትም ኃጢአት በአካላቸውና በዓለምም ላይ ጭምር ከሚያስከትለው ጉስቱልና ነፃ ይሆናሉ ማለት ነው (ሮሜ 8:21-23)።

ደኅንነት ከዚህ ቀደም

ኢየሱስ በሞቱ እኛንም ለሞት ቅጣት ከሚዳርግ ኃጢአት አድናናል (ሮሜ 6:23)። ከክርስቶስ ጋር በእምነት ከተጣበቅን፣ እግዚአብሔር ለኃጢአታችን አይኮንንም፤ አይቀጣንምም (ሮሜ 8:1)። በኃጢአት ላይ ከሚወርደው አስፈሪ የእግዚአብሔር ቁጣ ድነናል (ሮሜ 6:9)። በእግዚአብሔር ዓይኖች ፊት ነጽተን ጸድቃን ናችሁ ተብለናል (2 ቆሮ. 5:21)። ለዚህ ነው አሁን እግዚአብሔር ኃጢአታችንን ይቅር ሊል

የሚችለው። በራእይ 1:5፤ «ከኃጢአታችንም በደሙ ላጠበን» የሚል ሃረፍተ ነገረ እናገኛለን። ይህ ከዚህ ቀደም የተከናወነ ደኅንነት ነው (1 ቆሮ. 6:11)።

ደኅንነት ባሁኑ ጊዜ

ኃጢአታችን ይቅር በሚባለበት ጊዜ እንኳ ገና ችግሮች ይኖሩብናል። አሁንም የኃጢአት ተፈጥሮ ባለው ሥጋና ደም ውስጥ እንኖራለን። ስለዚህስ ምን ማድረግ አለብን? ወደ ቁልቁል በሚሰበን ኃጢአታዊ ተፈጥሮአችን ላይ ድል ልንቀዳጅ የምንችለው እንዴት ነው? በትንሣኤውና በመንፈስ ቅዱስ ኃይል፤ ኢየሱስ በሕይወታችን የኃጢአትን ኃይል የምናሸንፍበትን መንፈሳዊ ብርታት ሰጥቶናል (ሮሜ 8:11-13)። የእግዚአብሔርን እርዳታ በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት በእምነት ልንቀበል እንችላለን (ሮሜ 8:11፤ ገላ. 3:14)። ይህንኑ ድል ለማግኘት፤ ሰውነታችንንና አእምሮአችንን ለኃጢአታዊ ተፈጥሮአችን ከማስገዛት ይልቅ (ገላ. 5:13-16)፤ ለክርስቶስ ማስረከብ አለብን (ሮሜ 12:1-2)።

ክርስቲያን በኃጢአት ላይ ድልን ለመቀዳጀት ሁነኛ ውጊያ ይገጥመዋል። ይህ ውስጣዊ ትግል ከፍተኛ ቢሆንም (ገላ. 5:17)፤ ለሥጋችን ከመገዛት ለእርሱ ከተገዛን እግዚአብሔር በመንፈሱ ይረዳናል (ሮሜ 8:12-13)። «ድል» ውጊያን ስለሚያመለክት፤ ጦርነቱ በአሸናፊነት ተጠናቋል ማለት ነው።

ለዚህ ድል ምሥጢሩ በክርስቲያን ውስጥ በሚኖረው መንፈስ ቅዱስ የሚሠራው የክርስቶስ የትንሣኤ ኃይል ነው። መጽሐፍ ቅዱስ፤ «ኢየሱስን ከሙታን ያስነሣው የእርሱ መንፈስ በእናንተ ዘንድ ቢኖር፤ ክርስቶስ ኢየሱስን ከሙታን ያስነሣው እርሱ በእናንተ በሚኖረው በመንፈሱ፤ ለሚሞተው ሰውነታችሁ ደግሞ ሕይወትን ይሰጠዋል» ይላል (ሮሜ 8:11)። ይህ አሁን ከኃጢአት መዳን ነው (ሮሜ 5:10)።

ደኅንነት በሚመጣው ጊዜ

ኢየሱስ ሲመለስና መንግሥቱን ሲመሠርት፤ ከማንኛውም ኃጢአትና በዓለም ላይ ከሚያስከትላቸው አስከፊ ውጤቶች ነፃ ያወጣናል (ሮሜ 8:18-25)። በዚያ የወደፊት ቀን፤ ደኅንነታችን ሙሉ ይሆናል። የክርስቶስን ዓይነት የትንሣኤ አካል ይኖረናል (1 ተሰ. 4:16-17፤ ፊልጵ. 3:20-21)። ዓለምም ራሷ እንኳ ፍጹም ሰላምና ውበት ወዳለበት ስፍራነት

ትቀየራለች (ኢሳ. 65:17-25፤ ሮሜ 8:21)። በዚህም ምክንያት እውሉስ፤ «ከመንገዱ ጊዜ ይልቅ መዳናችን ዛሬ ወደ እኛ ቀርቦአልና» ብሏል (ሮሜ 13:11)። ይህ ወደፊት ከኃጢአት መዳን ነው (1 ጴጥ. 1:5)።

መ. የደኅንነት ውጤቶች ምንድን ናቸው?

ከኃጢአቱ ንስሐ ገብቶ ኢየሱስን እንደ አዳኙና ጌታው አድርጎ በተቀበለው ሰው ሕይወት ምን ይከሰታል? (ማር. 1:15፤ ዮሐ. 1:12፤ ዮሐዋ. 20:21)።

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የደኅንነትን ውጤቶች የሚገልጸው ቁልፍ ቃል «አዲስ» የሚለው ነው። እውሉስ፤ «ማንም በክርስቶስ ቢሆን አዲስ ፍጥረት ነው፤ አርጌው ነገር አልፎአል፤ እነሆ፤ ሁሉም አዲስ ሆኖአል» ቢል ጽፎአል (2 ቆሮ. 5:17)። ፍጹም አዲስ ብስክሌት፣ ፍጹም አዲስ ልብስ፣ ወይም ፍጹም አዲስ የቤት ውስጥ መገልገያ ዕቃ አይተህ ታውቃለህ? ነገሮች አዲስና ብልሽት ያልነካቸው ሆነው ሲታዩ በጣም ውብ ናቸው። ደኅንነትም እንዲሁ ነው። አዲስ የሕይወት ጥሬት፣ አዲስ የኑሮ ብርታት፣ አዲስ ተስፋ፣ አዲስ ደስታ፣ አዲስ የምስጋና መዝሙር፣ አዲስ ሰላም፣ በክርስቶስ የሚገኝ የተትረፈረፈ ሕይወት ተሰጥቶናል (ዮሐ. 10:10)። በዚህ በክርስቶስ በሚገኘው አዲስ ሕይወት የተቀበልናቸው አንዳንድ እጅግ አስፈላጊ ነገሮች ቀጥሎ ተመልክተዋል፡-

ይቅርታ - ለፈጸምናቸው ኃጢአቶች ከእንግዲህ አስጨናቂውን ዋጋ አንከፍልም ማለት ነው። ባባ የቴፑ ዋጋ በኢሳ በኩል ስለ ተከፈለለት፣ አዳሙን ይቅር ከማለቱም በላይ ጉዳዩንም ዳግም ላያነሣው ረስቶታል። ኢየሱስ ለኃጢአታቸው ሙሉውን ዋጋ ስለ ከፈለሳቸው፣ በክርስቶስ የሚያምኑ ሰዎች ለኃጢአታቸው ሁሉ ይቅርታ አግኝተዋል (ኤፌ. 1:7)።

ዕርቅ - የተቋረጠው ግንኙነት መፈወስ ማለት ነው። ኢሳ ከፈጸመው ተግባር የተነሣ፣ በአዳሙና በባባ መካከል የተቋረጠው ግንኙነት ተጠግኗል። ባለትዳሮች ሲለያዩና ከዚያ በኋላ ተመልሰው ወደ አንድነት ቢመጡ ታርቀዋል እንላለን። በክርስቶስ የሚያምኑ ሰዎች ከእግዚአብሔር ጋር ታርቀዋል። ከኃጢአታቸው የተነሣ ከተለዩት በኋላ፣ ከእግዚአብሔር ጋር ወዳለው የፍቅር ግንኙነት ተመልሰዋል ማለት ነው (ቆላ. 1:21-22፤ ሮሜ 5:10)።

መቤዠት - ይህ ከጥንታዊ የባርያ ንግድ የተወሰደ ቃል ነው። ባርያ ለሽያጭ ሲቀርብ በባለቤትነት ለመውሰድ የሚፈልገው ሰው፤ ገንዘብ ከፍሎ መግዛት (መቤዠት) የግድ ያስፈልገው ነበር። እኛ የኃጢአት ባርያዎች ሆነን ለሞት የተኮነንን ነበርን። ኢየሱስ ለእግዚአብሔር አብ ፍትሕ በተከፈለው በራሱ ደም ለራሱ ገዛን (ተቤዠን) (ዕብ. 9:11-12)። ከዚህ የተነሣ፤ መጽሐፍ ቅዱስ ከእንግዲህ የራሳችንን ሳንሆን የእግዚአብሔር እንደ ሆንን ይናገራል። የራሱን ደም በሚያስከፍል ከፍተኛ ዋጋ በክርስቶስ ተገዛን (1 ቆሮ. 6:20፤ ኤፌ. 1:7፤ ራእይ 5:9)።

ጽድቅ - በአንድ በሆነ ከስ ለተወነጀለ ሰው በሕግ «ጥፋተኛ አይደለህም» የሚል እወጃ ግለት ነው። እኛም በእግዚአብሔር የፍርድ ችሎት ፊት ለኃጢአታችን «ጥፋተኞች አይደላችሁም» የሚል እወጃ ተደርገልናል (ሮሜ 5:1+ 9)። ይህም የሆነው ኢየሱስ በመስቀል ላይ ኃጢአታችንን ስለ ወሰደውና በእግዚአብሔር አብ ለኃጢአታችን ጥፋተኛ ስለ ተባለ ነው (2 ቆሮ. 5:21)። ስለ ሆነም፤ እርሱ የሞት ፍርዶችንን በመቀበል ተሠቃየ። እንግዲህ፤ የምንሠቃይበት የሞት ፍርድ ስለ ተነሣልን፤ እግዚአብሔር «ጥፋተኞች አይደላችሁም!» ሲል አውጅላል። በዚህም ጽድቅን አገኘን!

እግዚአብሔር ራሱ ጥፋተኞች አይደላችሁም ሲል ስላወጀ፤ ሰይጣንን ጨምሮ ግንም በእግዚአብሔር ፊት በጥፋተኝነት ሊከሰን አይችልም (ሮሜ 8:33)። ከእንግዲህ፤ ለኃጢአታችን በእግዚአብሔር ፊት አንኮነንም (ሮሜ 8:1)። አንዳንድ ሰዎች ጸድቃችኋል የሚለውን ቃል «ልክ ኃጢአት ሠርቼ እንደግላውት ሁሉ» በሚል አባባል ይረዱታል።

ግስተሰረያ - በኃጢአታችን ላይ እግዚአብሔር የሚያወርደውን ቁጣ ለማርካት ወይም ለመመለስ የሚደረግ ነው። በባባና በአዳሙ ታሪክ እንደ ተመለከትነው፤ ኢሳ የቲዩን ሙሉ ዋጋ በመክፈል፤ ባባ በአዳሙ ላይ የያዘውን ቁጣ አስፍቋል (እስተሰርዮአል) ። በሌላ አባባል፤ ባባ በአዳሙ ላይ በጥፋተኝነቱ ያደረበትን ንዴት አብርዱል። በባህላዊ እምነቶች የመናፍስትን ቁጣ ለማርገብ (ለመመለስ) የተወሰኑ መሥዋዕቶች ይቀርባሉ። ከእንግዲህ፤ ክርስቲያኖች እንዲህ ዓይነት መሥዋዕቶችን ግቅረብ አያስፈልጋቸውም። የክርስቶስ ደም እግዚአብሔር በኃጢአታችን ላይ የሚያወርደውን ቁጣ ስለሚያረካ (ሮሜ 3:24-25፤ 1 ዮሐ. 2:2)፤

በዘላለሙ መንግሥት እግዚአብሔር ራሱ ይቅር ያለውን ክርስቲያን ሊኮንን የሚችል ግንም የለም (ሮሜ 8:33-34)።

አዲስ ልደት - በክርስቶስ በምናምንበት ጊዜ አንድ አስደናቂ ነገር ይፈጸማል። ከመንፈሳዊ ሞት ወደ መንፈሳዊ ሕይወት እንሻገራለን (ኤፌ. 2:1፥ 4-5)። ኢየሱስ፡ «እውነት እውነት እላችኋለሁ፤ ሙታን የእግዚአብሔርን ልጅ ድምፅ የሚሰሙበት ሰዓት ይመጣል እርሱም አሁን ነው፤ የሚሰሙትም በሕይወት ይኖራሉ» ብሏል (ዮሐ. 5:25)። ኢየሱስ ስለ ዳግም ልደት ተአምር እየተናገረ ነበር። ጥቂት ቆየት ብሎም አንድ ቀን የሞቱትን ሁሉ ወደ ሕይወት እንደሚያመጣ ተናግሯል (ዮሐ. 5:28-29)።

ይህም መለወጥ፤ «ሙታጠብና በመንፈስ ቅዱስ መታደስ» ተብሎ ተጠርቷል (ቲቶ 3:5)። በዳግም ልደት፤ ሥላሴው አምላክ ራሱ በክርስቲያኑ ውስጥ ለመኖር ይመጣል (ዮሐ. 14:16-17፥ 23፤ ሮሜ 8:9)። ይህ ምንኛ የሚያስደንቅ ነገር ነው! በዳግም ልደት አማካኝነት፤ እግዚአብሔር በትክክል በሕዝቡ መካከል ለመኖር ይመጣል፤ ያለ ዳግም ልደት፤ ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ልንገባና (ዮሐ. 3:5) የክርስቶስ ልንሆን አንችልም (ሮሜ 8:9)።

በክርስቲያኑ ሕይወት ውስጥ የእግዚአብሔር ማደር ፍጹም ለውጥ ያስከትላል። እርሱ በሕይወታችን ውስጥ በመኖሩ፤ ኢየሱስ ቃል የገባልንን አዲስና የተትረፈረፈ ሕይወት ለመኖር ኃይልን እንሰጥለን (ዮሐ. 10:10)። የእግዚአብሔር መገኘት በፈተናና በኃጢአተኛ ዝንባሌዎቻችን ላይ ድልን እንድንቀዳጅ ሊረዳን ይችላል። ለዚህ ነው የክርስቶስ ወንጌል ከፋ ሰዎችን ወደ መልካምነት የሚለውጠው። ለዚህ ነው ባለፉት 2000 የታሪክ ዓመታት እንደ ተመሰክረው ለተጣሉት፤ ለተጎዱና ለተቸገሩ የዓለም ሕዝቦች እርዳታ የሚለግሱት የበጎ አድራጎት ድርጅቶች በአብዛኛው በክርስቲያኖች የተጀመሩት። ዳግም መወለድ ማለት በእግዚአብሔር መንፈስ ሕያው መሆን ማለት ነው!

ጸጋ - በክርስትና መዝገበ ቃላት ውስጥ ከሚገኙ እጅግ ውብ ቃላት አንዱ ነው። ቃሉ «በነፃ መስጠት» ከሚል አሳብ ጋር የተዛመደ ነው። ጸጋ፤ እግዚአብሔር በተለይም በኢየሱስ ክርስቶስ አማካኝነት ለሰው ልጆች ያሳየውን ያልተገባ ችርነት ያመለክታል። መጽሐፍ ቅዱስ፤ «ጸጋው

በእምነት አድኖአችኋልና» ይላል (ኤፌ. 2:8)። በሌላ አባባል፣ የዳንነው ሙሉ ለሙሉ በማይገባንና ዳሩ ግን በክርስቶስ በኩል በተሰጠን ታላቅ የእግዚአብሔር ፍቅር፣ ምሕረትና በጎነት ነው ማለት ነው። ከእግዚአብሔር ጸጋ የተነሣ፣ በእግዚአብሔር ዘንድ ተቀባይነት ልናገኝና ሕዝቦቹ ልንሆን እንችላለን። ከእግዚአብሔር ጸጋ የተነሣ፣ የዘላለም ሕይወት ሊኖረን ይችላል። አንዳንድ ሰዎች ጸጋ የሚለውን ቃል፣ በክርስቶስ ኪሳራ የተገኘ የእግዚአብሔር ባለጸግነት ("God's Riches At Christ's Expense") በማለት ይተረጉሙታል።

በተጨማሪም፣ ጸጋ እግዚአብሔር ለሰው ዘር፣ በተለይም ለገዛ ሕዝቡ የሚያሳያቸውን ሌሎች የቸርነት ተግባራት ሁሉ ያጠቃልላል። ይህ በዕለታዊ ሕይወታችን ውስጥ የሚፈጸም የእግዚአብሔር ፍቅር፣ በጎነትና እርዳታ ነው። ዝናብ እግዚአብሔር ለሰው ልጆች ሁሉ የሚሰጠው ተራ ጸጋው ነው። ብርታት፣ መጽናኛና በክርስቲያን ሕይወት ውስጥ የሚፈጸም የመንፈስ ቅዱስ እገዛ፣ እንዲሁም ለጸሎቶቻችን የምናገኛቸው ምላሾች ሁሉ እግዚአብሔር ለዳኑት ሕዝቦቹ የሚሰጣቸው ልዩ ጸጋዎች ናቸው።

የማደግ ልጅነት - ብዙውን ጊዜ እውነተኛ ወላጆቻቸው በመሞታቸው ምክንያት ወላጆች የሌሉአቸው ልጆች በማደግነት ይወሰዳሉ። ወላጅ የሌለው ልጅ በማደግነት ሲወሰድ፣ የልጁ ወይም የልጇቱ አባት ያልነበረው ሰው አዲስ የአባትነት ሚና ይጫወታል። ወላጅ የሌለውም ልጅ የአዲሱ ቤተሰብ ሕጋዊ አባል ይሆናል። የክርስቶስም ደኅንነት እንዲሁ ነው። እግዚአብሔር በማደግ ልጅነት ሊያሳድገን ስለ ፈቀደ፣ አዲሱ አባታችን ይሆናል (ሮሜ 8:15-16፤ ኤፌ. 1:5)። በመሆኑም፣ በእግዚአብሔር ቤተሰብ ውስጥ የእግዚአብሔር ልጆች እንሆናለን (1 ዮሐ. 3:1-2)። ከሰይጣን መንግሥትም ወደ እግዚአብሔር መንግሥት እንሻገራለን (ቆላ. 1:12-13)።

ውርስ - የእግዚአብሔር ልጆች ስለ ሆንን፣ የእግዚአብሔር ቤተሰብ በሆነችው ቤተ ክርስቲያን ውስጥ የመልካም እድልና የኃላፊነት ሚና ይኖረናል። ስለ ቤተ ክርስቲያን በምንነጋገርበት ክፍል በእነዚህ እድሎችና ኃላፊነቶች ላይ በይበልጥ እናተኩራለን። አሁን የእግዚአብሔር ልጆች ስለ ሆንን፣ አንድ ቀን የእግዚአብሔር የሆነውን ሁሉ ከክርስቶስ ጋር እንወርሳለን (ሮሜ 8:16-17፤ ኤፌ. 1:11+14)። ይህ ውርስ ምን ያህል ይሆን? ሁሉም የእግዚአብሔር ስለ ሆነ፣ የሁሉም ነገር ተካፋዮች እንሆናለን (1 ቀሮ. 3:21-23)፤ ሰብአዊ አእምሮአችን ይህንን ሊገነዘብ

ባይቸልም፤ በምናባችን ከምንገምተው ከማንኛውም ነገር እንደሚሻል እርግጠኞች ልንሆን እንችላለን (1 ቆሮ. 2:9፤ ራእይ 21:6-7)።

ጸሎት - በአንድ ወቅት በጥርጣሬ ወይም በጭንቀት ጸልየን ይሆናል፤ ወይም ደግሞ ጭራሹንም አልጸለይንም ይሆናል። አሁን ግን እግዚአብሔር ለእርዳታ የምናስማውን ጫሽት ሰምቶ እንደሚመለስ ሙሉ ለሙሉ እርግጠኞች ሆነን፤ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም ወደ ፊቱ ልንቀርብ እንችላለን (ዮሐ. 16:23-24)። ስለ አንድ ጉዳይ የአገርህን የመንግሥት ባለሥልጣን ለማነጋገር ብትፈልግ፤ አይላካልህም ይሆናል። ቢላካልህም እንኳ ከረዥም ጊዜያት በፊት ቀጠሮ መቀበልና የብዙ ባለሥልጣናትን ቢሮ ማለፍ ይኖርብሃል። እንዲህም ሆኖ፤ በቀጠሮ ከተጠበበው ጊዜው በጣም ጥቂት ደቂቃ ብቻ ሊሰጥህና በዚያም ላይ ላይረዳህ ይችላል።

የሁሉም ባህልና ሃይማኖት ተከታዮች ይጸልያሉ፤ ይሁንና፤ ከእግዚአብሔር ፈቃድ አኳያ ሲጸልዩ ጸሎታቸው እንደሚመለስ ሙሉ ዋስትና ያላቸው ክርስቲያኖች ብቻ ናቸው (1 ዮሐ. 5:14-15)። ክርስቲያኖች እንደ መሆናችን፤ በኢየሱስ ስም በመጸለይ በማንኛውም ጊዜ ወደ እግዚአብሔር ልንቀርብ እንችላለን (ዮሐ. 16:24)። እንዲያውም፤ በችግራችን ጊዜ የሚረዳንን ኃይል ለመቀበል በድፍረት ወደ እግዚአብሔር ዙፋን እንድንቀርብ የሚያበረታታ ቃል ተሰጥቶናል (ዕብ. 4:16)። ክርስቲያኖች እንደ መሆናችን፤ የክርስቶስን ስም ተሸክመናል። እኛ የእርሱ ነን። የክርስቶስም ስለ ሆንን፤ እግዚአብሔር ሁሉንም ነገር በሁሉም ጊዜ በጸሎት ወደ እርሱ እንድናመጣው ያደፋፍረናል (ኤፌ. 6:18፤ ፊልጵ. 4:6)። እግዚአብሔር ጸሎታችንን ለመመለስ ፍላጎቱም ኃይሉም አለው (ማር. 11:22-24)፤ ይሁንና፤ እኛ እንደ ፈቃዱ መጸለይን መማር አለብን (1 ዮሐ. 5:14-15)። መጽሐፍ ቅዱስን በማጥናት ስለ እግዚአብሔር ፈቃድ ልናውቅ እንችላለን (ዮሐ. 15:7)።

የዘላለም ሕይወት - ይህ የአንድ ስፍራ ስያሜ ሳይሆን፤ ከኢየሱስ ጋር እንደ አዳኝና ጌታ እንዲሁም ከእግዚአብሔር አብ ጋር እንደ አባት የሚኖረንን ግላዊ ግንኙነት የሚያመለክት ነው (ዮሐ. 17:3)። የዘላለም ሕይወት የሚጀምረው እምነታችንን በክርስቶስ ላይ ከጣልንበት ጊዜ ጀምሮ እንጂ፤ ገና ወደፊት ስንሞት የሚደርስ አይደለም። ወደ በኋላ ሥጋችን የሚሞት ቢሆንም፤ ከእግዚአብሔር ጋር ያለን ግንኙነት ግን እስከ

አዲሱ ቤታችን ግለትም እስከ መንግሥተ ሰማይ ድረስ ይቀጥላል (ዮሐ. 14:3)!

ቤተ ክርስቲያን - እምነታችንን በክርስቶስ ላይ በምንጥልበት ጊዜ ቤተ ክርስቲያን ተብላ የምትጠራው የአካሉ ክፍል እንሆናለን (ቆላ. 1:18፤ 24)። አጥቢያ ቤተ ክርስቲያን ሕንፃ ሳትሆን፤ የሕዝቦች ቡድን ነች። ቤተ ክርስቲያን በምድርና በሰማይ እምነታቸውን በኢየሱስ ክርስቶስ ላይ ያደረጉ የሁሉም ሰዎች ጥርቅም ነች (ገላ. 3:26-27፤ ኤፌ. 3:15)። በክርስቶስ ከግመናችን የተነሣ፤ በመንፈስ ቅዱስ አግካኝነት ስንጠመቅ፤ የክርስቶስ አካል ክፍሎች እንሆናለን (1 ቆሮ. 12:13)። ጌታችን እንድንፈጽመው ያዘዘን የውኃ ጥምቀት (ማቴ. 28:19)፤ በክርስቶስ በግመናችንና እግዚአብሔር በውስጣችን በፈጸመው የዳግም ልደት ተግባር የተነሣ በሕይወታችን የሚከሰተውን መንፈሳዊ ለውጥ የሚያሳይ ውጫዊ ምልክት ነው። በመሆኑም የውኃ ጥምቀት በእምነት ከክርስቶስ ጋር እንደ ተባበርንና የቤተ ክርስቲያን አካል እንደ ሆንን በይፋ ከመመስከር ባሻገር፤ ሊያድነን ወይም የቤተ ክርስቲያን አካል ሊያደርገን አይችልም።

ሠ. ደኅንነት ከአፍሪካ ችግሮች ጋር የሚዛመድባቸው አንዳንድ መንገዶች የትኞቹ ናቸው?

የኢየሱስ ክርስቶስ ሞትና ትንሣኤ በዓለም ሁሉ የሚገኙትን ሰዎች እጅግ አንገብጋቢ መንፈሳዊ ፍላጎቶች ያሟላል። አወቁትም አላወቁት የሰዎች ሁሉ ትልቁ ችግር ከእግዚአብሔር ዘንድ የኃጢአት ይቅርታ ማግኘትና ግላዊ ግንኙነት መመሥረቱ ነው። ይህ ይቅርታና ግንኙነት ደግሞ በክርስቶስ ሞትና ትንሣኤ ተስተካክሏል። ሞቱ ለኃጢአታችን ይቅርታ አስገኝቶልናል። ይቅርታው ደግሞ ከእግዚአብሔር ጋር ለመታረቅ አመቺ መንገድ ስለ ከፈተ፤ ሰዎች አሁን እግዚአብሔርን እንደ አባታቸውና እረኛቸው አድርገው ሊቀርቡት ይችላሉ።

እያንዳንዱ አፍሪካዊ ከእግዚአብሔር ጋር ከታረቀና ከክርስቶስ ጋር እንደ ጌታውና አዳኙ የግል ግንኙነት ከመሠረተ፤ አፍሪካውያን የሚሠቃዩባቸው ጥልቅ ችግሮች በተትረፈረፈ መልኩ እልባት ያገኛሉ (ዮሐ. 10:10)። ለምሳሌ፤ በማኅበረሰቡ ዘንድ ተቀባይነት በማግኘቱ ረገድ ያለውን ችግር እንውሰድ። ምድራዊ ቤተሰብ የሚመሠረትበት ማኅበረሰብ እስፈላጊ ቢሆንም፤ ከዚህ ምድራዊ ሕይወት አይዘልቅም። ከዚህ በተቃራኒ፤

የእግዚአብሔር ምርጥ ሕዝቦች ማኅበረሰብ (ቤተ ክርስቲያን) ለዘላለም ይኖራል። በኢየሱስ ክርስቶስ አማካኝነት ከእግዚአብሔር ጋር የግል ግንኙነት ስንመሠርት፣ የዚህ የእግዚአብሔር ሕዝቦች የሚገኙበት ዘላለማዊ ማኅበረሰብ አካላት እንሆናለን። እግዚአብሔር በዘላለማዊው የተስፋፋ ቤተሰቡ ውስጥ ይቀበላልና ለዘላለም በመንግሥተ ሰማይ ከሚኖሩትና በክርስቶስ እህቶችና ወንድሞች ከሆኑት ወገኖች ጋር ኅብረት እናደርጋለን። ማንኛውም ምድራዊ ማኅበረሰብ ይህንኑ ከእግዚአብሔርና ከሕዝቡ ጋር የሚኖር ዘላለማዊ ተቀባይነት ሊያገኝጽፈን አይችልም።

በአፍሪካ ከከፋ መናፍስት ኃይላት ጥበቃ ለማግኘት ሰዎች የሚቸገሩበትን ሁኔታ ተመልከት። የኒታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ትንሣኤ፣ በአጽናፈ-ዓለሙ ሁሉ እጅግ ወደ ላቀ የሥልጣንና ኃይል ደረጃ ከፍ ከፍ ያለውን የእርሱን ጥበቃና ዋስትና ለሁሉም ክርስቲያን ይሰጣል (ማቴ. 28:18፤ ኤፌ. 1:20-22፤ ፊልጵ. 2:8-9)። ጠንቋይ፣ አስማተኛ፣ ቅድመ-ትውልዳዊ መንፈስ፣ አጋንንት ወይም ሰይጣንም ራሱ ቢሆን የነገሥታትን ንጉሥ ሊገዳደር አይደረፍም። በአጽናፈ-ዓለሙ ሁሉ የሚገኙ ፍጥረታት ሁሉ የክርስቲያኖች ታላቅ አምላክና አዳኝ ለሆነው ለኢየሱስ ክርስቶስ በመገዛት በፍርሃት መስገድ አለባቸው (ፊልጵ. 2:10፤ ቲቶ 2:13)። ክርስቲያን ከጠንቋዮችና ከከፋ መናፍስት ፍሬቻ ሙሉ በሙሉ ነፃ ሊወጣ ይችላል።

እስቲ በሕይወት ለመቆየት ያለውን የመሻት ኃይል ተመልከት። መጽሐፍ ቅዱስ ሕይወት የእግዚአብሔር ስጦታ እንደ ሆነ ይናገራል (ዘካ. 12:1፤ ዮሐ. 17:25)። ሕይወት የእግዚአብሔር ስጦታ ከሆነና ክርስቲያኑ የእግዚአብሔር ልጅ ከሆነ (1 ዮሐ. 3:2)፣ እግዚአብሔር የራሱን ልጆች በሕይወት ሙሉ ስጦታ ሊባርክ እንደሚፈልግ መታመን አለበት። ኢየሱስም፣ «እኔ ሕይወት እንዲሆንላቸው እንዲበዛላቸውም መጣሁ» ብሏል (ዮሐ. 10:10)። ክርስቲያኖች አዲስ ልደትን ሲቀበሉ (ከእግዚአብሔር ሲወለዱ)፣ ሕይወት-ሰጪ የመንፈስ ቅዱስ ኃይል ተሰጥቶአቸዋል (ቲቶ 3:5)። ኢየሱስ ክርስቶስን ከሙታን ያስነሣው የመንፈስ ቅዱስ ኃይል ነበር (ሮሜ 8:11)። ያ የላቀ የሕይወት ኃይል ነው። አንድ ሰው ሕይወት ሰጪውን ራሱን በልቡ ከመያዝ የባለጠ ምን ኃይል ሊኖረው ይችላል (ዮሐ. 14:16-17)? እንደ እውነቱ ከሆነ፤

የኢየሱስ ክርስቶስ ወንጌል የአፍሪካን ክርስቲያኖች ዓይነተኛ ፍላጎቶች ያሟላል።

ረ. ቅድስና ምንድን ነው?

ቅድስና ለተቀደሰ ዓላማ የመለየት ሂደት ነው። በብሉይ ኪዳን፣ የተወሰኑ ዕቃዎች በመገናኛው ድንኳን የአምልኮ ሥርዓቶችን ለማቅረብ ለተለየ አገልግሎት ሲመረጡ፣ እንደ ተቀደሱ ይገለጽ ነበር (ዘሌ. 8:10፤ ዘኁ. 7:1)። በብሉይ ኪዳን፣ ዕቃዎችን (ዘሌ. 8:15)፣ አልባሳትን (ዘሌ. 8:30)፣ ሕዝቦችን (ዘሌ. 8:23-24፤ ዘኁ. 8:17)፣ ለእግዚአብሔር ለመለየት (ለመቀደስ) ደም ወይም የቅባት ዘይት ያገለግሉ ነበር። ሰባተኛው ቀን እንኳ ለእግዚአብሔር የተቀደሰ ነበር (ዘፍጥ. 2:3፤ ዘጸ. 20:11)። በቅድስና ውስጥ አስፈላጊው አሳብ ከዓለም ለእግዚአብሔር መለየት ነው። በዘሌዋውያን 20:26 እግዚአብሔር፣ «እኔ እግዚአብሔር ቅዱስ ነኝና፣ ለእኔም ትሆኑ ዘንድ ከአሕዛብ ለይቻችኋለሁና ቅዱሳን ትሆኑልኛላችሁ» ብሏል።

ስንቀደስ፣ ከዓለም ተለይተን የእግዚአብሔር ቅዱሳን ሕዝቦች እንሆናለን። ይበልጥ እየተቀደሰን ስንመጣ ይበልጥ እግዚአብሔርን እየመሰልን እንሄዳለን። ከብሩን ማንጸባረቅ እንጀምራለን። እግዚአብሔርም የሚፈልገው ይህንኑ ነው (1 ጴጥ. 2:9)። ሰዎች ልክ እንደ ራሱ ቅዱሳን እንዲሆኑ ይፈልጋል (1 ጴጥ. 1:15-16)። ለዚህም ነው በመጀመሪያ ሰውን በአምሳሉ የፈጠረው (ዘፍጥ. 1:27)። እግዚአብሔር አምሳሉን በሕዝቡ ውስጥ ለማደስ ይፈልጋል (ኤፌ. 4:24፤ ቲቶ. 2:14)። ይህንንም በመንፈስ ቅዱስ ኃይል የሚያደርግበት ሂደት መቀደስ ይባላል (2 ተሰ. 2:13)። ስለ ሆነም፣ መቀደስ በክርስቲያን ሕይወት የመንፈስ ቅዱስ የመለወጥ ተግባር ሲሆን፣ የባሕርይ ቅድስና ደግሞ የዚሁ ተግባር ውጤት ነው። እንደ ደኅንነት ሁሉ፣ የመቀደስ ሂደት የበፊት፣ ያሁንና የወደፊት ገጽታዎች አሉት።

ቅድስና ከዚህ ቀደም

የከዚህ ቀደም ቅድስናም ቢሆን እግዚአብሔር በአሁኑ ጊዜ ከክርስቶስ ጋር በማዛመድ ከሚመለከቱበት ሁኔታ ጋር የተያያዘ ነው። በክርስቶስ ሰላምን፣ እግዚአብሔር አብ አሁን በመንፈሳዊ ሁኔታ በክርስቶስ ውስጥ እንደ ሆንንና ከዚህም የተነሣ ከዓለም እንደ ተለየን አድርጎ ይመለከተናል

(ሮሜ 6:3-6፤ ቆላ. 3:3)። አሁን እኛን በሚመለከትበት ጊዜ ከእኛ ይልቅ ቅዱስ የሆነውን ክርስቶስን ስለሚያይ፤ ቅዱሳን አድርጎ ያየናል። ከዚህም የተነሣ፤ መጽሐፍ ቅዱስ ክርስቶስ «ከእግዚአብሔር ዘንድ ጥበብና ጽድቅ ቅድስናም ቢዛነትም» እንደ ሆነልን ይናገራል (1 ቆሮ. 1:30)። ኢየሱስ ራሱ ቅድስናችን ነው። እግዚአብሔር በክርስቶስ ቅዱሳን እንደ ሆንን አውጇአል (ዕብ. 10:10)።

በዚህ ምክንያት፤ መጽሐፍ ቅዱስ ቀድሞውኑ እንደ ተቀደሰን ይናገራል (1 ቆሮ. 6:11)። ምንም እንኳን በዕለታዊው ልምምዳችን ውስጥ የተሟላ እውነታ ባይሆንም፤ ይህ በእግዚአብሔር ፊት ሕጋዊ ስፍራችን ነው። በክርስቶስ ደም ስለ ተቀደሰን፤ አሁን ለእግዚአብሔር ተለይተናል (ሮሜ 5:9)።

ቅድስና ባሁኑ ጊዜ

ባሁኑ ጊዜ፤ ቅድስናችን ዕለት በዕለትና በዝግታ በባሕርያችን ይበልጥ እየተቀደሰን ማደግ ነው። በባባና በአዳሙ ታሪክ፤ ኢሳ የቴፑን ዋጋ ለማግኘት እንደማይፈልግና ዳሩ ግን አዳሙ መንገዱን እንዲያስተካክል መሻቱን ገልጾአል። በክርስቶስ ያገኘነውም ደኅንነት እንዲሁ ነው። ኢየሱስ ሳደረገልን ነገር ከቶውንም ዋጋ ልንከፍለው አንችልም። ይልቁንም፤ ኢየሱስ መንገዳችንን እንድንቀይር፤ ከዕለታዊ ሕይወታችን ኃጢአትን እንድናስወግድ ይሻል (ቆላ. 3:5-9)። መልካሙን ለማድረግ እንድንጀምር ይፈልጋል (ቆላ. 3:12-14፤ ቲቶ 2:14)። ይህ ዕለት በዕለት ይበልጥ ቅዱስ እየሆኑ የመሄዱ ሂደት የአሁን (ወይም አዳጊ) ቅድስና ይባላል (1 ተሰ. 5:23፤ 1 ጴጥ. 1:14-16)።

ባለፈውና ባሁኑ ጊዜ ቅድስና መካከል ያለውን ግንኙነት መረዳት ያሻናል። ለዚህ በማብራሪያ መጠቀሙ ይረዳናል። እንበልና ለተባበሩት መንግሥታት የአገርህ አምባሳደር ሆነህ ተሾመሃል። ይህ ሹመት ከጸደቀበት ዕለት ጀምሮ፤ ሕጋዊ አምባሳደር ትሆናለህ። ይሁንና፤ ኃላፊነትህን ለመወጣት ከመጀመርህ በፊት ለጥቂት ወራት ጥንቃቄ የተሞላበት ዝግጅትና ሥልጠና ማድረግ ይኖርብሃል። እንግዲህ፤ አምባሳደር ሆኖ በመሾምህ ሕጋዊ እውነታና አምባሳደር ሆነህ በየዕለቱ በምታከናውናቸው ትክክለኛ ተግባራት መካከል ልዩነት እንዳለ ታያለህ። በተመሳሳይ ሁኔታ፤ በእግዚአብሔር ተቀድሰሃል ተብሎ ከመታወጅ (ሃላፊ ቅድስና) እና በዕለት ተዕለት ባሕርያችን እየተቀደሱ በመምጣት (አዳጊ

ቅድስና) መካከልም በጣም ትልቅ ልዩነት አለ። ሃላፊ ቅድስና ልክ በክርስቶስ ባመንንበት ጊዜ ሲፈጸም፣ የአሁን (አዳጊ) ቅድስና ግን የመላው የሕይወት ዘመን ሂደት ነው።

እግዚአብሔር አዳጊ ቅድስናን በሕይወታችን የተሟላ ለማድረግ በአያሌ መንገዶች ይጠቀማል። ከሁሉም በላይ አስፈላጊዎቹ መንገዶች የእግዚአብሔር ቃል (ኤፌ. 5:26)፣ የመንፈስ ቅዱስ ሥራ (2 ተሰ. 2:13)፣ እና የጌታ የሥነ-ሥርዓት መመሪያዎች ናቸው (ዕብ. 12:10)። በመጀመሪያ የእግዚአብሔር ቃል በሕይወታችን ውስጥ የሚያስከትላቸውን የማንጸት ውጤቶች እንመለከታለን። የእግዚአብሔር ቃል የተሰጠን ምን እንደምናምን ሊያስተምረን፣ ስለ ኃጢአታችን ሊገሥጽን፣ ስንባዝን ሊመልሰንና እንዴት የተቀደሰ ሕይወት መኖር እንዳለብን ሊያሳየን ነው (2 ጢሞ. 3:16፤ ዮሐ. 17:17)።

ይሁንና፣ የትኛው ትክክል እንደ ሆነ ማወቅና ትክክል የሆነውን ነገር ማድረግ ሁለት የተለያዩ ነገሮች ናቸው። ትክክል የሆነውን ነገር መግር ቀላል ሲሆን፣ ማድረጉ ግን ከዚያ ይልቅ በጣም የከበደ ነው። ለሰውም ልጅ እጅግ ከባዱ ችግር ይህ ነው። ሰዎች ትክክለኛው ነገር የትኛው እንደ ሆነ ያውቃሉ፤ ዳሩ ግን አያደርጉትም። ከጥቂት ዓመታት በፊት የመንግሥት ባለሥልጣናት የሚገኙበት ቡድን ወደ አንድ የአስተዳደር ክልል ጅክር ቤት በመምጣት፣ አባላቱን ስለ በርካታ ምግባረ-ብልሹ ተግባሮቻቸው ከሥራ አፈናቀላቸው። ከጥቂት ዓመታት በኋላ፣ ደግሞ ከእነዚህ የመንግሥት የበላይ ባለሥልጣናት መካከል አንዳንዶቹ ተመሳሳይ ድርጊት ፈጽመው ኖሮ ከሥራ ተባረሩ። እንግዲህ እነኝህ ባለሥልጣናት ትክክለኛው ነገር የትኛው እንደ ሆነ አሳምረው ቢያውቁም ሊፈጽሙት ግን አልቻሉም ነበር።

ትክክል የሆነውን ነገር እንድናደርግ የሚያስችለን የመንፈስ ቅዱስ ኃይል፣ በክርስቶስ ባመንን ጊዜ ወደ ሕይወታችን ይመጣል (ሮሜ 8:9-14)። የእግዚአብሔርን ቃል እንድንቃዘዝና ፈቃዱን እንድንፈጽም ውስጣዊ ኃይል የሚሰጠን መንፈስ ቅዱስ ነው (ሮሜ 8:14)። የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለማስቀደም እንድንችል የሚረዳን መንፈስ ቅዱስ ነው (ፈልጽ. 2:13)። በውስጣችን የመንፈስ ቅዱስ ሥራ ከሌለ፣ ኃጢአተኛው ሰብአዊ ተፈጥሮአችን ስለሚጫጫነን፣ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለንፈጽም አንችልም (ሮሜ 7:18፤ 8:11)።

እግዚአብሔር ለአሁኑ ቅድስናችን የሚጠቀምበት ሌላው መንገድ በቅጣትና በሥቃይ ነው። ልክ ታማኝ አባት ልጁን እንደሚቀጣ እግዚአብሔርም ይቀጣናል (ዕብ. 12:5-10)። ምንም እንኳ ለጊዜው ከባድና የማያስደስት ቢሆንም (ዕብ. 12:11)፤ የእግዚአብሔር ቅጣት መልካም ፍሬ አለው። ቅጣቱ የበለጠ ቅዱስ እንድንሆን ይረዳናል (ዕብ. 12:10)። ከዚህ ጋር በቅርብ የሚዛመደው ባጠቃላይ የመከራ ጉዳይ ነው። እግዚአብሔር አንዳንድ ጊዜ አማኞች ይበልጥ ቅዱሳንና ንጹሐን እንዲሆኑ ለመርዳት፤ በመከራ ውስጥ ያሳልፋቸዋል (1 ጴጥ. 4:1-2)።

ከእግዚአብሔር ቃል፤ ከመንፈስ ቅዱስ ሥራ፤ ከቅጣትና መከራ በተጨማሪ፤ እግዚአብሔር አዳጊ ቅድስናችንን ለመፈጸም የሚጠቀምባቸው አያሌ ሌሎች መንገዶች አሉት። እነዚህም፤ እምነትን (ዮሐዋ. 26:18፤ ኤፌ. 3:17)፤ ከክርስቶስ ጋር ያለንን መንፈሳዊ አንድነት (ሮሜ 6:4-5) እና ዳግም የተወለዱ አማኞች የሚገኙበትን የአጥቢያ ቤተ ክርስቲያን ጥበረት ያጠቃልላሉ (ዕብ. 10:25)።

የእግዚአብሔርን ቃል የማንጸት ተግባር በእምነት እንቀበላለን። የመንፈስ ቅዱስን ሥራ በእምነት ከሕይወታችን ጋር እናዛምዳለን። ከክርስቶስ ጋር የሚኖረንን የመንፈሳዊ አንድነታችንን እውነታ በእምነት እንለማመዳለን። የእግዚአብሔርን ቅጣትና በሕይወታችን ውስጥ የሚያመጣቸውን መከራዎች በእምነት እንቀበላለን።

ከእነዚህ የቅድስና መንገዶች በተጨማሪ፤ የአጥቢያ ቤተ ክርስቲያን አባል በመሆን በክርስቶስ ወንድሞቻችንና እህቶቻችን ለሆኑት ወገኖች ለምናሳየው ባሕርይ ተጠያቂዎች እንሆናለን። እግዚአብሔር የአጥቢያ ቤተ ክርስቲያን ተሳትፎአችንን በሕይወታችን ለሚፈጽመው የአዳጊ ቅድስና ሂደት አስፈላጊ ነገር አድርጎ ይጠቀምበታል። የአጥቢያ ቤተ ክርስቲያን አገልግሎት ነገዶችና ጎባዎች ባህላዊ እሴቶቻቸውን ከሚጠብቁበት መንገድ ጋር በጣም ተመሳሳይ ነው። በጎሳው ውስጥ የሚገኙ ግለሰቦች የፈለጉትን የማድረግ ነፃነት የላቸውም። ለሕዝባቸው ባህል ተቀባይነት ባለው መንገድ ባሕርያቸውን መቅረጽ አለባቸው። በተመሳሳይ ሁኔታም፤ በአጥቢያ ቤተ ክርስቲያን ለሚገኘው የእግዚአብሔር ሕዝቦች ማኅበረሰብ መጽሐፍ ቅዱሳዊ መመዘኛዎች ተሰጥተዋል። የእነዚህን መመዘኛዎች መከበር መከታተሉ የቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎች ኃላፊነት ነው። ይህም ሂደት በአጥቢያ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ የሚገኙትን ሰዎች ሁሉ በጎብረታቸው ለሚገኙ ሌሎች ሰዎች ኃላፊነት እንዲሰማቸው ያደርጋል። በዚህ ዓይነት

እግዚአብሔር የአጥቢያ ቤተ ክርስቲያንን ጎብረት ለአዳጊ ቅድስናችን ይጠቀምበታል።

ስለ አሁኑ ጊዜ ደኅንነትና ስለ አሁኑ ጊዜ ቅድስና ተነጋግረናል። በአሁን ደኅንነትና አሁን ቅድስና መካከል ያለው ልዩነት ምንድን ነው? ልዩነቱ የአሁን (አዳጊ) ቅድስና ይበልጥ ቅዱስ የመሆን ሂደት ሲሆን፤ የአሁን ደኅንነት የአሁን ቅድስና ዓላማ መሆኑ ነው። ዓላማውም በሕይወታችን በኃጢአት ቁጥጥር ወይም አገዛዝ ሥር መሆን እንደሌለብን ነው።

ቅድስና በሚመጣው ጊዜ

ከተነጋገርንባቸው ከሁለቱ ቅድስናዎች በተጨማሪም፤ የወደፊት የቅድስና ገጽታ አለ። ፍጹም ቅዱሳን የምንሆነው በሰማይ ኢየሱስን ስንገናኘው፤ ወይም ኢየሱስ ወደዚህ ዓለም ሲመለስ ነው - የትኛውም በቅድሚያ ቢፈጸም (ኤፌ. 5:27፤ ዕብ. 12:23)። ከኃጢአተኛ ሰብአዊ ተፈጥሮአችን የተነሣ፤ በዚህ ሕይወት ከቶውንም ፍጹም ቅዱሳን ልንሆን አንችልም። አንዳንድ ሰዎች በዚህ ሕይወት ከኃጢአት ተለይተው ሙሉ ለሙሉ ቅዱሳን እንደ ሆኑ ይናገራሉ። እንዲህ የሚሉ ሰዎች የእግዚአብሔርን ቃል አይረዱም (ሮሜ 7:21-23፤ ገላ. 5:17)። መጽሐፍ ቅዱስ፤ «ኃጢአት የለብንም ብንል ራሳችንን እናስታለን፤ እውነትም በእኛ ውስጥ የለም» ይላል (1 ዮሐ. 1:8)። እውነቱ እግዚአብሔር ባሁኑ ጊዜ ዕለት በዕለት በሕይወታችን ውስጥ አዳጊ ቅድስና እየሠራ መሆኑ ነው። አንድ ቀን በሞት ወይም በምጽአቱ ጊዜ ከኔታ ጋር ስንገናኝ፤ የቅድስናችን ተግባር ይፈጸማል። በመጨረሻም፤ ፍጹም ቅዱሳን እንሆናለን (1 ዮሐ. 3:2፤ ይሁዳ 24)።

የእግዚአብሔር ደኅንነት የተፈጸመው በኢየሱስ ክርስቶስ ሞትና ትንሣኤ፤ በመንፈስ ቅዱስ መምጣትና በክርስቶስ የከበረ ዳግም ምጽአት ነው። የክርስቶስን ሞትና ሞቱም ለሰው ልጆች ያስገኛቸውን ውጤቶች በጥንቃቄ መርምረናል። አሁን ደግሞ አትኩሮታችንን በክርስቶስ ትንሣኤ ላይ እናደርጋለን።

ሰ. የኢየሱስ ከሞት መነሣት እውነት እንደ ሆነ እንዴት እናውቃለን?

የክርስቶስ ትንሣኤ የክርስትና የማዕዘን ዓለት ነው። ይህ ክርስትናን በዓለም ካሉት ሌሎች ሃይማኖቶች ከሚለይባቸው እውነታዎች አንዱ ነው። የወንጌሉ ጠቅላላ እውነታ በክርስቶስ ትንሣኤ ላይ ይደገፋል። ጳውሎስ፣ «ክርስቶስ ካልተነሣ እምነታችሁ ከንቱ ናት፤ እስከ አሁን ድረስ በኃጢአታችሁ አላችሁ» ሲል ጽፎአል (1 ቆሮ. 15:17)። ሌሎች የሞቱ የሃይማኖት መሪዎችና ነቢያት ሁሉ ባሁኑ ጊዜ ከመቃብር በታች ናቸው። ከሞት የተነሣው ኢየሱስ ክርስቶስ ብቻ ነው። አሁንም ሆነ ከዚህ በፊት በሚሊዮን የሚቆጠሩ ክርስቲያኖች እንደሚመስከሩት፣ ኢየሱስ በትክክል ሕያው ነው። ሕያውነቱን እንዴት አውቁ? ጸሎታቸውን ስለሚመልስና ለመፈጸም ቃል የገባቸውን ምልክቶችና ድንቆች አሁንም ስለሚሠራ ነው (ማር. 16:17-18፤ ዮሐ. 15:7፤ ዕብ. 2:4)።

ብዙ ተጠራጣሪዎች የክርስቶስን ትንሣኤ ለመቀበል ይቸገራሉ። «ኢየሱስ በትክክል ከሞት መነሣቱን እንዴት እናውቃለን?» ሲሉም ይጠይቃሉ። ይህንን ጥያቄ ለመመለስ ታሪካዊውን ዘገባ በጥንቃቄ መመርመር አለብን። ትንሣኤ በትክክል እንደ ተፈጸመ ከታሪክ ልናረጋግጥ እንችላለን? አንድ ታሪካዊ ክስተት የሚረጋገጥባቸው መንገዶች የትኞቹ ናቸው? በሕግ ችሎት ፊት ተቀባይነት የሚያገኘው መረጃ የትኛው ነው?

አንድ የሕግ ችሎት አንድን ጉዳይ በሚመረምርበት ጊዜ፣ ብዙውን ጊዜ ሁለት ዓይነት መረጃዎችን ይቀበላል።

1. ክስተቱ ሲፈጸም የነበረውን የዓይን እማኝ ምስክርነት።
2. በክስተቱ ዙሪያ የሚሸከረከሩ የአካባቢ መረጃዎች።

እስኪ የክርስቶስን ትንሣኤ መረጃ እውነትነት ለመፈተን፣ በእነዚህ መረጃዎች አንጠቀም። ይህንንም በማድረግ፣ የክርስቶስን ትንሣኤ በሕጋዊ መንገድ ለማረጋገጥ እንደሚቻል እንረዳለን።

በቅድሚያ የክርስቶስን ትንሣኤ የዓይን እማኞች ምስክርነት ተመልከት። የተለያዩ ዓይነት የዓይን እማኞች ነበሩ። በመጀመሪያ፣ በትንሣኤው ማለዳ በሰውነቱ ላይ ሽቶ ለመቀባት በመጡ እማኝ ሴቶች ታይቷል። ሌሎቹ ደቀ መዛሙርት ቢጠራጠሩም፣ እነዚህ ሴቶች ግን ምስክርነታቸውን ጠብቀዋል። ሁለተኛ፣ ከትንሣኤው በኋላ አርባ ቀናት በቆየበት ጊዜ የተመለከቱት ደቀ መዛሙርት የዓይን እማኞች ነበሩ (ዮሐዋ.

1:3)። የዓይን እማኝነታቸውም ማረጋገጫ ከሞት ተነሥቶ ለተመለከቱት ጌታ ለመሠቃየትና ለመሞት መፍቀዳቸው ነው (የሐዋ. 4:20፤ 7:59፤ 12:1-2)። ከዚያም መቃብሩን የሚጠብቁ ወታደሮች ነበሩ። የእማኝነታቸው ማረጋገጫ ደቀ መዛሙርት የኢየሱስን ሥጋ ሠርቀው እንደ ወሰዱ አድርገው ለማስተባበል ከሃይማኖት መሪዎች ጉባ መቀበላቸው ነው (ማቴ. 28:12-13)።

የወንጌሉ የትንሣኤ ታሪኮች የተጻፉበት መንገድ ከዓይን እማኞች መገኘታቸውን ያሳያል። እያንዳንዳቸው አራቱ ወንጌላት በአናሳ ጉዳዮች ብቻ መለያየታቸው በራሱ በዓይን እማኞች ለመጻፋቸው መረጃ ይሆናል። በትልቁ ክስተት ላይ ሲስማሙ፣ በዝርዝር ገለጻው ውስጥ አንዳንድ ልዩነቶች ይገኛሉ። ይህም የአራቱን ወንጌላት ታሪኮች እውነትነት ይደግፋል።

አራት ሰዎችን ጠርተህ ስለ አንድ የእግር ኳስ ጨዋታ ውጤት ብትጠይቅ፣ ሁሉም የትኞቹ ቡድኖች እንደ ተጫወቱና ማን እንዳሸነፈ ባልተለያየ ድምፅ ይነግሩሃል። ይሁንና፣ እያንዳንዱ ሰው ለጨዋታው መግለጫ የሚሰጠው ከራሱ ዕይታ አንጻር ነው። እያንዳንዱ ተመልካች በተለያዩ ጊዜያት የተለያዩ ተጨዋቾችን ይመለከታል። አራቱ ወንጌላት የክርስቶስን ታሪኮች የሚያቀርቡትም እንዲሁ ነው። እያንዳንዱ የወንጌሉ ጸሐፊ በደንብ የሚያውቃቸውን የታሪኩን ዝርዝሮች ስለሚጽፍ፣ እያንዳንዱ ታሪክ በመጠኑ ከሌላው ይለያል፤ ይሁንና፣ አራቱም ወንጌላት ስለ ክርስቶስ ትንሣኤ በሚገልጽ ዓቢይ ክስተት ላይ ይስማማሉ።

ከትንሣኤው ታሪክ የዓይን እማኞች በተጨማሪ፣ ኢየሱስ ከትንሣኤው በኋላ በተለያዩ ጊዜያትና ሁኔታዎች በአያሌ ግለሰቦችና ቡድኖች እንደ ታየም ለንረዳ ይገባል። ኢየሱስ በአንድ ጊዜ ወይም በአንድ ስፍራ ብቻ አልታየም። ከሩቅ ብቻ ሳይሆን፣ ከቅርብ ርቀትም ታይቷል። ከደቀመዛሙርቱ ጋር ተራምዷል፤ ተነጋግሯል፤ ተመግቧልም (ሉቃ. 24:13-43)። እንዲያውም፣ ከትንሣኤው በኋላ ለአርባ ቀናት ያህል የታየ ሲሆን፣ በዚያን ጊዜም ከደቀ መዛሙርቱ ጋር አንዳንድ ረዣዥም ውይይቶችን አካሂዷል (ማቴ. 28:16-20፤ ሉቃ. 24:13-43፤ ዮሐ. 21:1-23፤ 1 ቆሮ. 15:4-7)። ብዙ ሰዎች በአፍሪካ እንዳዩት ዓይነት፣ መንፈስ ብቻ ሆኖ አልተገለጸም ነበር። ሥጋና አጥንት ያለው የትንሣኤ አካል እንደ ለበሰም ተረጋግጦአል (ሉቃ. 24:36-43)።

ከዓይን አማኞች ምስክርነቶች፤ ስለ ሐዋርያው ቶማስ የተዘገበው በተለይ አስፈላጊ ነው፤ ምክንያቱም ይህ ሰው የቅርብ ወዳጆቹ የሆኑት ሐዋርያት ክርስቶስን ከሞት ተነሥቶ በሕይወት እንዳገኙት የሚያመለክተውን የዓይን አማኝነት ለማመን በጽኑ የተቃወመ በመሆኑ ነው (ዮሐ. 20:24-25)። ከአንድ ሳምንት በኋላ ቶማስ ራሱ ከሞት የተነሣውን ጌታ ለማየትና አሳብ ለመለዋወጥ ቻለ። ከዚያም እጅግ በመደነቅ፤ «ጌታዬ እምሳኬ» አለ (ዮሐ. 20:24-29)!

ለክርስቶስ ትንሣኤ ሁለተኛው ዓይነት የአካባቢ መረጃ ከትንሣኤው ጋር ከተያያዙ ሁኔታዎች የመጣ ነው። ከዚህ መረጃ ጥቂቱን በማጠቃለያ መልክ እንደሚከተለው እናቀርባለን፡-

1. የባዶው መቃብር እውነታ፤ የኢየሱስ ሥጋ ወዴት ሄደ? የሚለውን ጥያቄ ያስነሣል። ብዙ ክርስቲያን ያልሆኑ ሰዎች ለባዶው መቃብር ማብራሪያ ለማቅረብ ቢጣጣሩም፤ ማብራርያቸው ሁሉ በትክክል የተፈጸመውን ነገር የማፍረስ ዓቅም ያጥረዋል። በተራ ቁጥር 7 ለዚህ የሚሆነውን ምሳሌ ተመልከት።
2. ተያያዥነት ባለውና የድምፅ ልዩነት ባልታየበት ሁኔታ፤ ሁሉም ሐዋርያት ኢየሱስ ክርስቶስ ከሞት እንደ ተነሣ መስክረዋል። ሐዋርያት ኢየሱስን ከትንሣኤው በኋላ በሕይወት ያዩት ሊሆን፤ ወንጌሉን በሰበኩበት ጊዜ ሁሉ ይህንኑ እውነታ አውጅዋል (ለምሳሌ፤ ዮሐዋ. 2:32)። ይህ በሐዋርያት ሥራ መጽሐፍና በቤተ ክርስቲያን ታሪክ ውስጥ የተረጋገጠ ነው።
3. ሁሉም የኢየሱስ ደቀ መዛሙርት ስለ ትንሣኤው በአመለካከታቸው ከፍርሃትና አለማመን ወደ ጀግንነት፤ ደስታና እርግጠኝነት በሚያስደንቅ ሁኔታ ተለውጠዋል። የክርስቶስ ትንሣኤ ካልሆነ፤ እንግዲህ ይህንን ለውጥ ምን አመጣው? የክርስቶስ ሐዋርያት በስቅለቱ ወቅት ከነበሩበት ፍርሃትና ስጋት ከትንሣኤው በኋላ በሥቃይና ሞት ዙርያ ሳይቀር ወደ ብርታት፤ ደስታና ድፍረት የተሞላበት ምስክርነት የመለወጣቸው እውነታ፤ ትንሣኤው በትክክል እንደ ተፈጸመ የሚያሳይ ታላቅ ማረጋገጫ ነው (ዮሐዋ. 5:29-42፤ 12:1-2)። ብዙ ሰዎች በሚገኙበት ትልቅ ቡድን እንዲህ ዓይነቱ ያልተለመደና ፍጹም የባሕርይ ለውጥ ከትንሣኤ ወዲያ መታየቱ እንዲህ በቀላሉ የሚታለፍ ነገር አይደለም። ሰዎች ልክ የቀድሞ ሐዋርያት እንዳደረጉት፤ ውሸትነቱን ለሚያውቁት ወይም ለሚጠራጠሩት

ነገር ለመሠቃየትና ለመሞት አይፈቅዱም። ሐዋርያቱ እውነትነቱን ስላረጋገጡ ለመሠቃየትና ለመሞት ፈቅደዋል።

4. የክርስቲያኖች ሁሉ ጠላት የሆነው የጤርሴሱ ጳውሎስ አስደናቂ ለውጥም የክርስቶስን ትንሣኤ ያረጋግጣል (የሐዋ. 9:1-19)። ከሞት የተነሣውን ክርስቶስን በደማስቆ መንገድ ባይመለከት ኖሮ፣ ሳውልን ምን ነገር ሙሉ ለሙሉ ይለውጠው ኖሯል (የሐዋ. 9:3-7)?

5. ኢየሱስ ዛሬም የተስፋ ቃሎቹን በመጠበቅ ጸሎትን ይመልሳል፤ በእርሱ ላመኑት ደግሞ ሕይወትን የሚለውጥ ኃይል ይሰጣል። እርሱ ከሞት ካልተነሣ ይኼ እንዴት ይሆናል? በዓለም ውስጥ እያንዳንዱ እውነተኛ ክርስቲያን ከተመለሱለት ጸሎቶች በመንሣት፣ የኢየሱስ ክርስቶስን ሕያውነት ሊመለከር ይችላል።

6. የአይሁድ ሐዋርያት የአምልኮ ቀናቸውን ከሰባተኛው ቀን ወደ መጀመሪያው ቀን ለውጠዋል። ይህም ለውጥ በመጀመሪያው የሳምንቱ ቀን አንድ አስደናቂ ነገር እንደ ተፈጸመ ያሳያል። ለአይሁዳዊ ሰው የዚህ ዓይነቱ የአምልኮ ቀን ለውጥ የማይታሰብ ነበር (ሉቃ. 24:1-8፤ የሐዋ. 20:7-8)።

7. ትንሣኤውን በግልጽ ከሚያሳዩ እውነታዎች አንዱ የአይሁድ የሃይማኖት መሪዎች፣ የክርስቶስን መቃብር ለሚጠብቁ ወታደሮች ጉቦ መስጠታቸው ነው። ደቀ መዛሙርቱ የክርስቶስን አካል ሠርቀው እንደ ወሰዱ አድርገው እንዲያውጁ ጉቦ ተሰጣቸው (ማቴ. 28:11-15)። ይህም የአያሌ ነገሮችን እውነትነት ያረጋግጣል። በመጀመሪያ፣ የኢየሱስ ሰውነት በትክክል ከመቃብሩ እንደ ተወሰደና በማለዳ ድንጋዩ እንደ ተንከባለለ ያረጋግጣል። ሁለተኛ፣ አንዳንድ ክርስቲያን ያልሆኑ ሰዎች እንደሚሉት፣ ሰውነቱ ወደ ሌላ ስፍራ እንዳልተወሰደና ወታደሮች በነበሩበት የሴፍ ባዘጋጀው መቃብር እንደ ተቀበረ ያረጋግጣል። ሦስተኛ፣ በትክክል ትንሣኤው እንደ ተፈጸመ ያረጋግጣል፤ አንድ ሰው የኢየሱስን ሰውነት ወስዶ ቢሆን ኖሮ፣ ወታደሮቹ ይናገሩ ነበር።

ወታደሮቹ በጉቦ ተታለለው እንዲናገሩ እንደ ተደረገው፣ ሐዋርያት ሰውነቱን ሠርቀው ቢሆን ኖሮ፣ እነኚህ ሐዋርያት እንደ ሞተ ለሚያውቁት ሰው ለመሠቃየትና ለመሞት ፈልገዋል ማለት ነው። ይህም ማለት የሚበሰብስ አስከሬን ይዘው ነበር ማለት ነው። በዓለም ውስጥ የሚኖሩት የሰዎች ቡድን ለዚህ ዓይነቱ የዕብደት ተግባር ስምምነቱን

አያሳይም። በመጨረሻም አንድ ሰው ምሥጢሩን ማውጣቱ አይቀርም። የክርስቶስን ትንሣኤ በተመለከተ ግን የሚጋለጥ ምሥጢር አልነበረም። ደቀ መዛሙርት በዚህ ዓይነቱ ማታለል የሚያገኙት ነገር በፍጹም አለመኖሩ ብቻ ሳይሆን የከፋ ሥቃይ ይጠብቃቸው ነበር። እንደ እውነቱ ከሆነ ግን፣ የመረረ ሰደትና ሞት የደረሰባቸው ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ትንሣኤ በመመስከራቸው ነው።

8. የክርስቶስን የትንሣኤ እውነታ ፋርሽ ለማድረግ የሚጥሩ አያሌ መጻሕፍት በኢ-አማንያን ተጽፈዋል። የእነዚህም ወገኖች አሳቦች በጥንቃቄ ተጠንተው በግሩም ሁኔታ ምላሽ አግኝተዋል። የክርስቶስ ትንሣኤ ምናልባትም በኢ-አማንያን በከፍተኛ ደረጃ የተካደ የታሪክ ክስተት መሆኑ አስገራሚ ነው። ይሁንና፣ ትንሣኤውን ፋርሽ ለማድረግ የተደረጉ የኢ-አማንያን መከራዎች ሁሉ ራሳቸው ፋርሽ ሆነዋል። በትክክል የተፈጸመን ክስተት እንዳልተፈጸመ አድርጎ ማሳመን አይቻልም። ሆኖ ብለው ትንሣኤውን ፋርሽ ለማድረግ የተነሡ አንዳንድ ሰዎች ታሪካዊ መረጃዎችን በጥንቃቄ ሲመረምሩ ለክርስቶስ ተማርክዋል።

የተትረፈረፈ የታሪክ መረጃ የኢየሱስ ክርስቶስን ትንሣኤ ያረጋግጣል። እንደ ተናገረው፣ ከሞት ተነሥቶ (ሉቃስ 18:32-33)፣ ለዘላለም ሕያው ሆኖ ይኖራል (ራእይ 1:18)። የዓለሙን ሁሉ ታሪክ የለወጠው የዚህ ድንቅኛ ክስተት ፍች ምንድን ነው? ለክርስቲያኖችና ለሰው ልጆች ሁሉ የትንሣኤው ውጤቶች ምንድን ናቸው?

ሸ. በዛሬው ጊዜ የክርስቶስ ትንሣኤ ለክርስቲያኖች የሚሰጠው ትርጉም ምንድን ነው?

በሞቱና ትንሣኤው፣ ኢየሱስ ክርስቶስ ኃጢአትን፣ ሰይጣንንና ሞትን አሸንፎአል። ይህ ዛሬ በሕይወት ለሚኖር ክርስቲያን ምን ትርጉም ይሰጣል? በክርስቶስ ትንሣኤ የተፈጸመ ነገሮችና ትንሣኤው ለክርስቲያኖች ምን ትርጉም እንደሚሰጥ የሚያሳይ ማጠቃለያ እነሆ፦

1. ከክርስቶስ ትንሣኤ የተነሣ፣ አሁን ሕያው ተስፋ አለን - ስንሞት ወደ መንግሥተ ሰማይ እንደምንሄድ እርግጠኞች ነን (1 ኢፕ. 1:3-4)። በትንሣኤው፣ ክርስቶስ ሞትን አጥፍቶ በእርሱ ለሚያምኑት ሁሉ

የዘላለምን ሕይወትና ሕያውነትን አጎናጽፎአል (2 ጢሞ. 1:10፤ ዮሐ. 11:25፤ 14:19)።

2. ትንሣኤው ኢየሱስ ክርስቶስ ሰውም አምላክም እንደ ሆነ፤ ማለትም አምላክ የነበረ ሰውና ሰው የሆነ አምላክ እንደ ሆነ ያረጋግጣል (ሮሜ 1:4፤ ዕብ. 1:8፤ ቆላ. 2:9)።

3. ትንሣኤው ክርስቲያኖች ልክ እንደ ክርስቶስ የትንሣኤ አካል እንደሚኖራቸው ያረጋግጣል (ፊልጵ. 3:20-21)። ክርስቲያን ልክ የክርስቶስን በሚመስል ትንሣኤ ለመነሣት ወደፊት አሻግሮ ይመለከታል እንጂ፤ እንደ ባህላዊ ሃይማኖቶች አስተምህሮ ቅድመ-ትውልዳዊ ታላቅ መንፈስ ለመሆን አይናፍቅም።

4. ኢየሱስ ሰውን ሁሉ ከሞት እንደሚያስነሣ ተስፋ ስለ ሰጠ (ዮሐ. 5:28-29)፤ የክርስቶስ ትንሣኤ ለሰው ልጅ በሙሉ ትንሣኤ እንደሚኖር ያረጋግጣል። አንዳንዶች ለሕይወት፤ ሌሎች ደግሞ ለፍርድ ይነሣሉ (ዮሐ. 5:28-29)።

5. ትንሣኤው የክርስቶስ የተስፋ ቃሎች፤ ንግግሮችና ትንበያዎች ሁሉ እውነት እንደ ነበሩ ያረጋግጣል (ማር. 8:31፤ ዮሐ. 11:25-26)።

6. የክርስቶስ ትንሣኤ ለአማኙ የክርስትናን ሕይወት ለመምራት መተማመኛ የሚሆነው የትንሣኤ ኃይል እንዳለ ያረጋግጣል (ኤፌ. 1:19-22፤ 3:20)።

7. የክርስቶስ ትንሣኤ በትክክል የኃጢአትን ይቅርታ እንደምናገኝ ያረጋግጣል (1 ቆሮ. 15:17-20)።

8. ትንሣኤው አሁን በሰማይ በአብ ቀኝ ስለ እኛ የሚማልድ ሊቀ ካህን እንዳለን ያረጋግጥናል (ሮሜ 8:34)።

9. ትንሣኤው ቁሳዊው ፍጥረት በሙሉ ዳግም ከቀድሞው በተለየ ሁኔታ እንደሚታደስ ያረጋግጣል (ሮሜ 8:19-23)።

10. ትንሣኤው እግዚአብሔር አብ፤ ክርስቶስ ለኃጢአታችን ያቀረበውን መሥዋዕት ሙሉ ለሙሉ እንደ ተቀበለ ያረጋግጣል (ሮሜ 4:25)።

11. ትንሣኤው በመጨረሻ በሰው ልጆች ሁሉ ላይ ፍርድ እንደሚሰጥ ያረጋግጣል (ዮሐዋ. 17:31)። ትንሣኤው መጽሐፍ ቅዱስ ፍጹምና ትክክለኛ የእግዚአብሔር ቃል እንደ ሆነ ያሳያል። በመሆኑም፤ መጽሐፍ ቅዱስ የሚያስተምራቸው የሥነ-መለኮት አስተምህሮዎች ሁሉ እውነት ናቸው።

ቀ. የክርስቶስ ዕርገት ዓላማ ምን ነበር? አሁንስ ምን በማድረግ ላይ ይገኛል?

ኢየሱስ ከሞት ከተነሣ በኋላ፤ ከአርባ ቀናት ለሚበዙ ጊዜያት ለደቀ መዛሙርቱ ሲታይ ቆይቷል (ዮሐዋ. 1:3)። መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚለው፤ በዚህ ጊዜ ስለ እግዚአብሔር መንግሥት አስተምሮአቸዋል። ኢየሱስ ከማረጉ በፊት የነበረውን ይህንኑ የመጨረሻ ጊዜ፤ እርሱ ወደ ሰማይ ከሄደ በኋላ ኃላፊነታቸው ምን እንደሚሆን ለደቀ መዛሙርቱ ለመናገር ተጠቅሞበታል።

በዚህ ጊዜ ውስጥ የነበረው ሞንኛው ልዩነት፤ ኢየሱስ በስፍራና በሰዓት ያልተገደበ የትንሣኤ አካል መልበሱ ነው። ከዚህም የተነሣ በሮች ተዘግተው ሳሉ ከየት መጣ ሳይባል በመካከላቸው ይገኝ ነበር (ዮሐ. 20:19)። አንዳንድ አፍሪካውያን ዘመዶቻቸው ከሞቱ በኋላ መንፈሳቸውን እንደ ተመለከቱ ስለሚናገሩ፤ እነዚህን የክርስቶስን የመታየት ሁኔታዎች ሊረዱ ይችላሉ።

ይሁንና፤ ክርስቶስ ከትንሣኤ በኋላ ለደቀ መዛሙርቱ በታየባቸው ሁኔታዎች ውስጥ አንድ ዐቢይ ለውጥ ነበር። ይኸውም የመንፈሱ መታየት ብቻ አለመሆኑ ነው። በሉቃስ 24:39 ኢየሱስ ለደቀ መዛሙርቱ እንደ ተናገረው፤ ጌታ የትንሣኤውን ሥጋና አጥንት ለብሎ ነበር (ሉቃስ 24:41-43)።

በዚህ ጊዜ፤ እንደ ተጠራጣሪው ቶማስ ያሉ የደቀ መዛሙርት ጥርጣሬዎችና ጥያቄዎች ሁሉ ተወግደው ነበር (ዮሐ. 20:24-29)። ኢየሱስ ወደ ሰማይ ባረገ ጊዜ፤ ደቀ መዛሙርቱ የሞቱንና ትንሣኤውን ወንጌል ለሰዎች ሁሉ ለማወጅ ብቻ ሳይሆን፤ ሲያስፈልግም ለእርሱ ለመሠቃየትና ለመሞት ተዘጋጅተው ነበር (ዮሐዋ. 5:29-32፤ 40፤ ዮሐዋ. 7:56-60)። ኢየሱስ ለሰዎች ደኅንነት በምድር ላይ የሠራው ሥራ

ተፈጸመ። አሁን በምድር ላይ ለሚገኙ ነገሶችና ሕዝቦች ማዳኑን የማወጃ ሥራ፣ እኛን ጨምሮ በትውልዶች ሁሉ በሚገኙ ደቀ መዛሙርት ላይ አርፎአል (ኢሳ. 45:22፤ ማቴ. 28:19-20)።

የደኅንነቱን ሥራና ደቀ መዛሙርቱን የማሠልጠኑን ተግባር ከፈጸመ በኋላ፣ ኢየሱስ ደቀ መዛሙርቱ ሁሉ እያዩት በትንሣኤው አካል ወደ ሰማይ ዐረገ (ዮሐዋ. 1:9-11)። በዚህም ጊዜ፣ ሁለት ቅዱሳን መላእክት ቀርበው ለደቀ መዛሙርቱ ኢየሱስ ባረገበት መልኩ፣ እንዲሁ ሰዎች እያዩት በትንሣኤው አካል ወደ ዓለም እንደሚመለስ ነገሩአቸው። በምዕራፍ 18 ደግሞ ምጽአቱን ዘርዘር አድርገን እንመለከታለን።

አሁን ኢየሱስ እግዚአብሔር ለዓለም የነበረውን የደኅንነት ዕቅድ ስለ ፈጸመ፣ በአጽናፈ-ዓለሙ እጅግ በላቀው የክብር ስፍራ የሚቀመጥበት ጊዜ ነው። ድል አድራጊው ክርስቶስ ወደ ሰማይ ያረገበት ሁኔታ፣ ቅዱሳን መላእክት ከዚያን በፊት ከተመለከቱት ክስተት ሁሉ እጅግ የሚያስደንቅ መሆኑን አለበት። መጽሐፍ ቅዱስ፡ «በዚህ ምክንያት ደግሞ እግዚአብሔር ያሉ ልክ ከፍ ከፍ አደረገው፣ ከስምም ሁሉ በላይ ያለውን ስም ሰጠው፤ ይህም በሰማይና በምድር ከምድርም በታች ያሉት ሁሉ በኢየሱስ ስም ይንበረከኩ ዘንድ» ይላል (ፊልጵ. 2:9-10)። ክርስቶስ ወደ ሰማይ በድል መድረስ ብቻ ሳይሆን፣ በክርስቶስ ሞት መንግሥተ ሰማያት እንዲከፈትላቸው የሚጠባበቁትንም በርካታ የብሉይ ኪዳን አማኞች ከእርሱ ጋር አስገብቶአል [መዝ. (68):18፤ ኤፌ. 4:8-10]።

እንዲሁም፣ እግዚአብሔር አብ ይህንኑ ከመላእክት በላይ ከፍ ያለውን ስፍራ ለቤተ ክርስቲያኑ ሰጥቷል (ኤፌ. 2:6)። አማኞች ከክርስቶስ ጋር ካገኙት ከዚህ ስፍራ የተነሣ ነው አሁን ክርስቲያኖች በሰይጣንና በአጋንንቱ ላይ ሥልጣን የያዙት (ሉቃ. 10:19፤ ኤፌ. 1:20-21)። ከዚህ የሥልጣን ስፍራ፣ ክርስቲያኖች አንድ ቀን በዓለምና በመላእክትም ላይ ሳይቀር ይፈርዳሉ (1 ቆሮ. 6:2-3)።

ኢየሱስ አሁን የነገሥታት ንጉሥ ሆኖ በሚገኝበት ከፍ ባለው ስፍራው ሆኖ ምን እየሠራ ነው?

ከቅዱሳኑ መጻሕፍት እንደምንረዳው፣ ኢየሱስ ባሁኑ ጊዜ በምድር ላይ ሁሉንም ነገድና የሕዝብ ቡድን የመድረሱን ዕቅድ እየፈጸመ ነው። በዚህ ስፍራ እነዚህን እንቅስቃሴዎች በአጭሩ ብቻ አጠቃለን እናቀርባለን።

1. እርሱ አጽናፈ-ዓለሙን በመደገፍና በማጽናት ላይ ይገኛል (ዕብ. 1:3)።
2. እርሱ የቤተ ክርስቲያኑ ጌታና ራስ ነው (ኤፌ. 1:22-23፤ 4:15-16፤ ቆላ. 1:18)።
3. እርሱ በዓለም ሁሉ ቤተ ክርስቲያኑን እያነፀ ነው (ማቴ. 16:18፤ 28:20፤ ኤፌ. 2:19-21)። በመንፈስ ቅዱስ አግካችነት፣ ክርስቶስ በምድር ላይ ለቤተ ክርስቲያኑ መንፈሳዊ ስጦታዎችንና የተሰጡ ሰዎችን እያበረከተ ነው (1 ቆሮ. 12:4-7፤ ኤፌ. 8:4-12) ።
4. እርሱ ለሕዝቡ እየጸለየ ነው (ዕብ. 7:25፤ ሮሜ 8:34) ። ኢየሱስ ለሕዝቡ በመግለጽ እንደሚጸልይ የሚያሳይ ምሳሌ በዮሐንስ 17:1-26 ይገኛል።
5. በሰማይ ለሕዝቡ ስፍራ እያዘጋጀና የጠላቶቹን ከእግሩ ሥር መውደቅ እየተጠባበቀ ነው [መዝ. (110):1-2፤ ዮሐ. 14:2-3]።

በ. የሚድነው ማን ነው?

በዚሁ አጋጣሚ መመልከት የሚኖርብን አንድ ተጨማሪ ጥያቄ አለ። ይኸውም የሚድነው ማን ነው? ማንኛውም ሰው ሊድን ይችላል ወይስ የክርስቶስ ማዳን ለተወሰኑ ሰዎች ነው? አንዳንዶች እንደሚሉት፣ ሰዎች ሁሉ ይድናሉ? መጽሐፍ ቅዱስ ምን ይላል? የሚለውን ጥያቄ ነው።

ማን እንደሚድን የሚያመለክተው ጥያቄ በአፍሪካ ከባድ ጥያቄ ነው። ከተስፋፋው ቤተሰብ ወይም ጎሳ ጠንካራ ግንኙነቶች የተነሣ፣ ለሰዎች ከቤተሰባቸው ወይም ከትውልዶቻቸው አንዳንዶች በሰማይ ከእነርሱ ጋር እንደማይሆኑ ማሰብ በጣም ከባድ ነው። ብዙ ጊዜ «የፍቅር አምላክ የሆነው እግዚአብሔር ማንንም ሰው ከመንግሥተ ሰማይ ውጭ የሚያስቀረው ለምንድን ነው?» የሚል ጥያቄ ይነሣል። ይህ በከፍተኛ ትኩረት ልንመለከተው የሚገባን ስሜታዊ ጥያቄ ነው። የሚያሳዝነው፣ ደግሞ ይህንን አንገብጋቢ ጥያቄ ለማርገብ፣ ሁሉም ሰው እንደሚድን የሚያመለክት ሥነ-መለኮታዊ አሳብ ለማትረብ ጥቂት የሥነ-መለኮት

ምሁራን መነግታቸው ነው። ይህም ሁሉን አቀፍ ሥነ-መለኮት ተብሎ የሚጠራ ሲሆን፣ በአፍሪካ በስፋት ተቀባይነት አግኝቷል።

ይሁንና፣ ጥያቄው ስሜታችን ምን ይላል የሚል ሳይሆን፣ ችሩና አፍታሪው አምላካችን ምን ይላል? የሚል ነው። ለሰው ልጅ ደገንነት ልጁን ሰጥቷል። ግን እንደሚድን እውነቱን ለማወቅ፣ መጽሐፍ ቅዱስን ልናነብና የእግዚአብሔርን መገለጽ ልንቀበል ይገባል።

መጽሐፍ ቅዱስ እግዚአብሔር በክርስቶስ ሞት አማካኝነት ደገንነትን ለሰው ልጆች ሁሉ እንደ ሰጠ ይናገራል። ሐዋርያው ዮሐንስ፣ «እርሱም የኃጢአታችን ማስተሰሪያ ነው፣ ለኃጢአታችንም ብቻ አይደለም፣ ነገር ግን ለዓለሙ ሁሉ ኃጢአት እንጂ» ሲል ጽፎአል (1 ዮሐ. 2:2)። እንግዲህ፣ ይህ ማለት ሰዎች ሁሉ ይድናሉ ማለት ነው?

በዚህ መጽሐፍ መግቢያ ላይ እንደ ተገለጸው መጽሐፍ ቅዱሳዊ ሥነ-መለኮት፣ መጽሐፍ ቅዱስ በአንድ ርዕሰ-ጉዳይ ላይ የሚናገረውን አባብ ዳር ከዳር ጭመላከር እንደሚያሻ ተመልክቷል። መጽሐፍ ቅዱስ ተጨማሪ ጥብራርና አስከልሰጠ ድረስ፣ በአንዲት ጥቅስ ላይ ተመሥርቶ ዶክትሪን ግዋቀሩ አደገኛ ልምድ ነው። የእግዚአብሔርን እውነት ለመረዳት፣ ለሌላ ጉዳዩ የሚናገሩትን ጥቅሶች ሁሉ መመርመር አለብን። መጽሐፍ ቅዱስ ግን እንደሚድን ለሚነግው ጥያቄ ምን ምላሽ ይሰጣል? በተለይ፣ ኢየሱስ ራሱ ምን ብሏል?

መጽሐፍ ቅዱስ የሚለውን በጥንቃቄ ስንመረምር፣ ከቀውንም ሰዎች ሁሉ እንደማይድኑ እንረዳለን። ለጥቂት ጊዜ ለለዚህ ጉዳይ ብናሰላስል፣ በትክክል ሌላ አማራጭ ሊኖር እንደማይችል እንመለከታለን። ቤተሰቦቻችን በመንግሥተ ሰማይ እንዲሆኑ እንሻለን፤ ዳሩ ግን በታሪክ በጣም የከፋ ተግባር የፈጸሙትን አንዳንድ ሰዎች ስናስብ፣ እንዲህ ዓይነት ሰዎች በባሕርያቸው በጣም አስከልተለዉ ድረስ፣ በመንግሥተ ሰማይ ይኑሩ ማለት መንግሥተ ሰማይ ሚናዋን መለወጥ አለባት እንደ ማለት ነው። ይህን የባሕርይ ለውጥ የሚያስገኘው ደግሞ በክርስቶስ የሚገኘው የደገንነት ወንጌልም ብቻ ነው። ይሁንና፣ በዓለም ብዙ ሰዎች ክርስቶስንና በእርሱ የሚገኘውን የባሕርይ ለውጥ ሳይፈልጉ በዘፈቀደ የሚኖሩበትን አላዛኝ ሁኔታ እንመለከታለን።

ይህ በሰዎች መካከል የሚታየው ግልጽ የልዩነት ሥዕል በክርስቶስ ስቅለት ወቅት ታይቷል። ከክርስቶስ በአንድ በኩል የተሰቀለው መራራና የንስሐ ልብ የሌለው ወንጀለኛ በመጨረሻ ቃላቱ ክርስቶስን ዘልፋአል

(ሉቃ. 23:39)። ከክርስቶስ በሌላ ወገን ሌላ ወንጀለኛ ነበር፤ ይሁንና፤ ይህ ሰው በኃጢአቱ ተጸጽቶ ስለ ነበር፤ ለኢየሱስ ሲናገር የንስሐ ልብ እንዳለው ገልጾልኑ (ሉቃ. 23:40-42)። ለእነዚህ ሁለት ሰዎች በሰጠው ምላሽ፤ ኢየሱስ የንስሐ ልብ የነበረው ሌባ ብቻ በገንት ከእርሱ ጋር እንደሚኖር ቃል ገብቶአል። ይህ የሰውን ዘር የሚያሳይ አናሳ ሥዕል ነው። ጥቂቶች ንስሐ ገብተው በማመን ሲድኑ፤ ሌሎች ብዙዎች በክርስቶስ ላይ በማፈዝና ንስሐ ባለመግባት ከደኅንነት ርቀው ይጠፋሉ።

በሉቃስ 13:3 ኢየሱስ፤ «ንስሐ ባትገቡ ሁላችሁ እንዲሁ ትጠፋላችሁ» ብሏል። በኋላም በዚያው ምዕራፍ የኢየሱስ ደቀ መዛሙርት፤ «ጌታ ሆይ፤ የሚድኑ ጥቂቶች ናቸውን?» ሲሉ ጠይቀዋል (ሉቃ. 13:23)። ኢየሱስም ለዚህ ጥያቄ ሲመልስ፤ «በጠበበው በር ለመግባት ተጋደሉ፤ እሳችኋለሁና፤ ብዙዎች ሊገቡ ይፈልጋሉ አይችሉም» ብሏል (ቁ. 24)። በዚያው ውይይት ውስጥ ጥቂት ቆይቶ ለአንዳንድ ሰዎች፤ «ከወዴት እንደ ሆናችሁ አላውቃችሁም፤ ሁላችሁ ዓመፀኞች ከእኔ ራቁ ... አብርሃምንና ይስሐቅን ያዕቆብንም ነጊያትንም ሁሉ በእግዚአብሔር መንግሥት ባያችሁ ጊዜ፤ እናንተ ግን ወደ ውጭ ተጥላችሁ ስትቀሩ፤ በዚያ ልቅሶና ፐርስ ማፋጫት» እንደሚሆን ተናግሯል (ቁ. 27-28)። እንደ እውነቱ ከሆነ፤ በመጽሐፍ ቅዱስ ከማንም በላይ ስለ ሲኦል አስከፊ እውነታ የተናገረው ኢየሱስ ነበር። ስለዚያ ስፍራ ሲናገር፤ በዚያ ሰዎች እንደሚኖሩ በግልጽ አስረድቷል።

በማቴዎስ 7:13-14 ኢየሱስ፤ «በጠበበው ደጅ ግብ፤ ወደ ጥፋት የሚወስደው ደጅ ሰፊ፤ መንገዱም ትልቅ ነውና ወደ እርሱም የሚገቡ ብዙዎች ናቸው፤ ወደ ሕይወት የሚወስደው ደጅ የጠበበ፤ መንገዱም የቀጠነ ነውና፤ የሚያገኙትም ጥቂቶች ናቸው» ብሏል። በመዝሙረ ዳዊት እግዚአብሔር፤ «ኃጢአተኞች ወደ ሲኦል ይመለሳሉ፤ እግዚአብሔርን የሚረሱ አሕዛብም ሁሉ» ይላል (መዝ. 9:17)።

አዎ፤ በመስቀል ላይ የተፈጸመው የኢየሱስ መሥዋዕት ከኃጢአቱ ንስሐ ገብቶ በክርስቶስ ለሚያምን ሁሉ ደኅንነትን ለማግኘጽና በቂ ነው (1 ዮሐ. 2:2)። የሚያላዝነው በዚህ ዓለም ብዙ ሰዎች ንስሐ ገብተው በክርስቶስ አያምኑም። ወንጌሉን ለሰዎች ሁሉ በመስበክ (ማር. 16:15)፤ ፈቃደኛ የሆኑት ከኃጢአታቸው ንስሐ ገብተው በእርሱ እንዲያምኑ ማበረታቱ የእኛ የአማኞች ድርሻ ነው (2 ቆሮ. 5:11)።

የክርስቶስን ሞትና ትንሣኤ ስናጠና፣ እግዚአብሔር ክርስቶስን ለሚቀበሉት ሁሉ ደኅንነትን እንዳዘጋጀ እንረዳለን። መጽሐፍ ቅዱስ፣ «ለተቀበሉት ሁሉ ግን፣ በስሙ ለሚያምኑት ለእነርሱ የእግዚአብሔር ልጆች ይሆኑ ዘንድ ሥልጣንን ሰጣቸው» ይላል (ዮሐ. 1:12)። ይህ ጥቅስ ሰዎች ሁሉ እንደሚድኑ አይናገርም። የሚለው ክርስቶስን በግሉ የሚያምንና የሚቀበል ሁሉ የእግዚአብሔር ልጅ እንደሚሆን ነው። በሐዋርያት ሥራ 20:21 ዳውሎስ፣ «ወደ እግዚአብሔር ዘንድ ንስሐንና በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ማመንን» እንደ ሰበከ እናነባለን። ወደ እግዚአብሔር ፊት በንስሐ መቅረብና በክርስቶስ ማመን ለደኅንነት አስፈላጊ ቅድመ-ሁኔታዎች ናቸው።

የሚድነው ማን ነው? መልሱ ከኃጢአታቸው ንስሐ በመግባት፣ በግላቸው በኢየሱስ ክርስቶስ የሚያምኑና እርሱንም እንደ ጌታቸውና አምላካቸው አድርገው የሚቀበሉ ይድናሉ የሚል ነው።

ብዙ ሰዎች በክርስቶስ የማመን ዕድል ያልገጠማቸው ሰዎች ዕጣ-ፈንታ ምን እንደሚሆን ይጠይቃሉ። ይህም ስለ ክርስቶስ አዳኝነት ሳይሰሙ ከሚሞቱ ሰዎች ሕይወት ጋር ይዛመዳል። ለዚህ ጥያቄ የሚሰጠው መልስ እግዚአብሔር ጻድቅ ፈራጅ እንደ ሆነ ነው (ዘፍጥ. 18:25)። በሰዎች ላይ አድልዎአዊ ፍርድ አይሰጥም። በሰዎች ላይ ብያኔ የሚሰጠው ባገኙት የመገለጽ ብርሃን ላይ በመንተራስ እንጂ፣ ባልተቀበሉት አይደለም (ሮሜ 1:18-21)። ሮሜ 1:20፣ «የማይታየው ባሕርይ እርሱም የዘላለም ኃይሉ ደግሞም አምላክነቱ ከዓለም ፍጥረት ጀምሮ ከተሠሩት ታውቆ ግልጽ ሆኖ ይታያልና፤ ስለዚህም እግዚአብሔርን እያወቁ እንደ እግዚአብሔርነቱ መጠን ስላላከበሩትና ስላላመሰገኑት የሚያመካኙት አጡ» ይላል። እንዲሁም፣ የክርስቶስ መሰቀል እግዚአብሔር የሰውን ልጅ ሁሉ እንደሚወድ የሚያሳይ መሆኑን ልናስታውስ ይገባል።

የሚያሳዝነው እውነታ ከኃጢአተኛ ተፈጥሮአቸው የተነሣ፣ ሰዎች ከተቀበሉት ብርሃን አኳያ አለመኖራቸው ነው። በመጨረሻም፣ እግዚአብሔር በምድር ላይ የኖሩትን ሰዎች ሁሉ ልብ እንደሚያውቅ ማመን አለብን። በመሆኑም፣ ከልባቸው አኳያ ይዳኛቸዋል። ክርስቲያኖች ግን በምድር ላይ ለሚኖሩ የሕዝብ ወገኖች ሁሉ ወንጌሉን እንዲሰብኩ ታዘዋል።

ማጠቃለያ

ኃጢአት የሰውን ልጅ በአስከፊ ውድቀት ውስጥ ጥሎአል። እግዚአብሔር ለሰዎች ያለው ዕቅድ ከኃጢአት ማዳን በመሆኑ በብሉይ ሆነ በአዲስ ኪዳን ለደኅንነት ወደ ራሱ ሲጠራቸው እንመለከታለን (ኢሳ. 45:22፤ ሮሜ 10:13)። ሰው ራሱን ሊያድን አይችልም። በክርስቶስ ሞትና ትንሣኤ አማካኝነት የደኅንነትን መንገድ ማበጀት የሚችለው እግዚአብሔር ብቻ ነበር። እግዚአብሔር በኃጢአታችን ላይ የወረደውን የራሱን ቁጣ ስለ ወሰደ፤ ይቅር ልንባልና በእግዚአብሔር ፊት ጻድቃን ተብለን ልንታወጅ ቻልን።

በአብዛኛዎቹ የአፍሪካ ባህላዊ ሃይማኖቶች «ደኅንነት» ማለት በማኅበረሰቡ ዘንድ ተቀባይነት ማግኘት ነው። ከዚህም ጋር፤ ደኅንነት ከጠንቋይና ከክፉ መናፍስት ነፃ ወጥቶ የሕይወት ኃይል መያዝን ያጠቃልላል። እነዚህ አሳቦች እያንዳንዳቸው ከእግዚአብሔር የደኅንነት እውነት ጋር ሊነጻጸሩ ይችላሉ። የእግዚአብሔር ደኅንነት ማለት፤ ክርስቶስ በመስቀል ላይ ካደረገልን ነገር የተነሣ፤ እርሱን በምንቀበልበት ጊዜ በእግዚአብሔር አብ ተቀባይነትን ማግኘታችን ነው (ዮሐ. 1:12፤ ኤፌ. 2:12-13)። ቤተ ክርስቲያን በሚባለው የእግዚአብሔር ቤተሰብ ውስጥ ተቀባይነት አግኝተናል ማለት ነው (ኤፌ. 2:19-20)። በተጨማሪም፤ የእግዚአብሔር ማዳን ማለት በውስጣችን የሚኖር መንፈስ ቅዱስ አለን ማለት ነው (ሮሜ 8:9)። ከመንፈስ ቅዱስ መኖር የተነሣ፤ እግዚአብሔር ከጠንቋይና ከክፉ መናፍስት ሊጠብቀን ይችላል (2 ተሰ. 3:3፤ 1 ዮሐ. 4:4)። እንዲሁም ደግሞ ለተቀደሰና ለተትረፈረፈ አኗኗር የመለኮታዊ ሕይወት ኃይል ሊሰጠን ይችላል (ኤፌ. 3:20፤ ፊልጵ. 2:13)። ስለ ሆነም፤ የእግዚአብሔር ደኅንነት የአፍሪካውያንን ከልብ የጠለቀ ፍላጎት ያሟላል።

በምዕራፍ 7 ላይ የተመሠረቱ የመወያያ ጥያቄዎችና መልመኞች

1. አንድ ሰው ለመዳን በእግዚአብሔር ላይ ባለው እምነት እውነተኛ መሆኑ ብቻ ለምን በቂ እንዳልሆነ አብራራ። የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅሶችን በዋቢነት አቅርብ።

2. እግዚአብሔር ሰውን ስለ ኃጢአቱ በትክክል መኮነን እንዴት በክርስቶስ ሞት እንደ ተፈጸመ አብራራ። የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅሶችን በዋቢነት አቅርብ።

3. አንድ ክርስቲያን የኃጢአተኛ ተፈጥሮውን ደካማነት እንዴት ሊያሸንፍ ይችላል?

4. ሰዎች ሁሉ ለምን እንደማይድኑ በግልጽ አብራራ።

5. የሚከተለውን ጥቅስ ለማብራራት አንድ አጭር ወግ ጻፍ። «መዳንም በሌላ በግንም የለም፤ እንድንበት ዘንድ የሚገባን ለሰዎች የተሰጠ ስም ከሰማይ ብታች ሌላ የለምና» (የሐዋ. 4:12)።

6. ደኅንነት በሚመጣው ጊዜ ማለት ምን ማለት ነው? ከዚህ አሳብ ጋር የተያያዙ ሁለት ጥቅሶች ስጥ።

7. ሁለት ሁለት ሰዎች ለሚገኙባቸው ቡድኖች ክፍሉን ከፋፍል። እንበልና እንድኛው አባል ስለ ክርስትና ብዙ ለማወቅ የሚፈልግ የሰፈር ሽግግሌ ነው። ተራ በተራ ከባህላዊ ግንዛቤ ጋር በሚዛመድ መልኩ የደኅንነትን ውጤቶች አብራራለት። ማብራራት የሚያስፈልጓችሁ ታላት፣ አዲስ ልደት፣ ማደኅነት፣ መቤዠት፣ ጽድቅና ስርየት ናቸው።

8. የቅድስናን ሃላፊ፣ ያሁንና የወደፊት ገጽታዎች አብራራ። ወደ መንግሥተ ሰማይ እስክንደርስ ድረስ ለምን ፍጹም ቅዱሳን ልንሆን እንደግንኙል ግለጽ።

9. ከአፍሪካ ዓውድ አንጻር፣ ቅድስና፣ ኃፍረትና በደል ምን እንደ ሆኑ ተወያዩ። ይህንኑ ከመጽሐፍ ቅዱሳዊ የቅድስና፣ ኃፍረትና በደል መገለጥ ጋር አዛዎዱ።

10. ከክርስቶስ ሞትና ትንሣኤ የተነሣ ሁሉም ሰው እንደሚድን ለሚናገር ሰው፣ ምን ምላሽ ትሰጣለህ?

11. በአፍሪካ የደኅንነት፣ የፍቅርና የይቅርታ ጽንሰ-አሳብ ላይ የመስቀሉን ማዕከላዊነት በተመለከተ፣ በቡድን ተወያዩ።

12. በመስቀል ላይ የዋለውን የክርስቶስን መሥዋዕት ከአፍሪካ የመሥዋዕትና የምግብ መሠውያዎች ጽንሰ-አሳብ ጋር እንዴት ታዛዎዳለህ?

SUGGESTED FOR FURTHER READING

Adeyemo, Tokunboh. Salvation In African Tradition. Nairobi: Evangel Publishing House, 1979.

Drury, Keith W. Holiness For Ordinary People. Grand Rapids, Michigan: Asbury Press, 1987.

Graham, Billy. Peace With God. Carlisle: OM Publishing, reprinted 1995.

Stott, John. The Cross of Christ. Leicester: InterVarsity Press, 2nd edn 1989.